

ZPRAVODAJ

4/2010 Místní akční skupiny Posázaví

EDITORIAL

„Šťastný a veselý!“, přejeme si na začátku každého roku. Běžná fráze, nad níž mnozí ani nepřemýšlejí. Zkusme proto teď, když se neúprosně blíží poslední list kalendáře s datem 2010, trochu bilancovat. Pomoci k tomu mohou i články v tomto čísle zpravodaje. Napoví, zda opravdu byl letošní rok pro obyvatele Posázaví šťastný a veselý. Posuďte sami:

Ratměřice slavily vítězství v celostátní soutěži Vesnice roku. Votičtí lukostřelci se radují ze zastřešené střelnice. Děti z Vlašimi a okolí mají nové centrum volnočasových aktivit. Podařilo se zrekultivovat skládku u Rudoltic nebo zachránit dřevořezbu sv. Jana Nepomuckého v Černošicích. Mateřské centrum Motýlek uspořádalo bazárek a průvod sv. Martina. Rodinné centrum Světýlka nabízí pracujícím maminkám hlídání dětí.

Nic ale není zadarmo. A nemám tím zrovna na mysli pokladnici s názvem dotace. Ta je až na druhém místě. První jsou lidé - ti, kteří neúnavně připravují projekty a hledají spojence, kteří je s nimi dotáhnou do konce. Zkuste se začíst do rozhovorů s manažerkami Marií Škvorovou nebo Renatou Vondrákovou. A zjistíte, že za krásným novým náměstím nebo hřištěm se ukrývají hodiny práce a kupa bezesných nocí.

Zajímavě vyprávěl i Jaroslav Pelíšek, který s kolegy v regionu mapoval kapličky, křížky, pomníčky, Boží muka a sochy. Výsledkem jejich práce je unikátní seznam drobných sakrálních staveb. V Posázaví se prostě pořád něco děje. Právem proto patří mezi deset nejlépe fungujících místních akčních skupin v Česku.

A že jsme zapomněli zmínit opravenou školkou, vydařený fotbalový turnaj nebo setkání rodáků ve Vaší vsi? Prostě jsme o tom jen nevěděli. Napište nám svůj příběh a my ho v příštím čísle zpravodaje rádi zveřejníme. A nezapomeňte k tomu poslat i fotografie. Nová grafická úprava Zpravodaje k tomu přímo vybízí. Pochlubte se tím, jak se Vaše obec před očima mění k lepšímu. Abyste Vy i Vaši sousedé mohli bez zaváhání říct, že ten uplynulý rok byl opravdu šťastný a veselý. ♦

Jaroslava Tůmová

Známe dvě kouzelná slůvka?

Nyní nastává doba bilancování. Právě proto teď častěji přemýšlím o tom, zda jsem nezapomínala během roku na dvě kouzelná slůvka. Jaká to jsou? „Děkuji“ a „Prosím“. Umím je vůbec používat? Umíme je vůbec používat? Každé malé dítě velmi dobře ví, že existují kouzelná slůvka, pomocí kterých se výrazně zvyšuje pravděpodobnost, že dostane to, po čem touží. Dostala jsem já to, po čem jsem toužila nebo co jsem si přála? A jak jste na tom vy? Síla slov „díky“ a „prosím“ je opravdu velká. Často bývají tato slůvka používána spíše formálně nebo dokonce mechanicky, aniž bychom si uvědomili jejich význam a sílu. Používáme je automaticky, ale opravdu za nimi cítíme, co znamenají?

Hodnotím sama sebe a vím, že umím poděkovat, ale také vím, že na to v některých případech zapomínám. Jsem si vědoma, že někdy se to ode mě přímo očekává. Občas se mi stane, že nemohu najít ta správná slova, a než se mi je podaří najít, je na díky pozdě. Jsou okamžiky, kdy mě zastaví ostych, a když ho překonám, opět se mi zdá, že je pozdě. A jsou situace, kdy neděkuji,

protože prostě nevím, jak to mám udělat. Je doopravdy na díky pozdě?

Pokud přesně takové pocity občas zažíváte, prostě už nic neodkládejte a jednoduše to udělejte. Aby nebylo pozdě poděkovat mamince, manželovi, kolegovi, dětem či příteli...

Každý ve své práci či v soukromém životě čeká na slovo díky. Ale bohužel jsou věci nebo činy, za které neděkujeme, protože je bereme jako samozřejmost. Ani nás nenapadne, abychom za ně poděkovali. Souviset to může s tím, že se nám dějí prostě denně. I za ně je ale dobré poděkovat. Nic není tak samozřejmé, jak to vypadá. I proto, že nikdy nevíte, jak to bere ten druhý.

Ráda bych poděkovala všem, kteří mě během roku někam posunuli, všem, se kterými jsem pracovala nebo se s nimi jen potkala a něco s nimi zažila. Všem, co mě během roku ovlivnili, **děkuji** a těším se na další či novou spolupráci. A také vás moc **prosím**, až budete někomu děkovat, přidejte k tomu poděkování i milý úsměv ☺.

Čistá řeka Sázava 2011

Šestý ročník projektu Čistá řeka Sázava se uskuteční 15. – 17. dubna 2011. Podrobnější informace naleznete na leader.posazavi.com v sekci Partnerské projekty. Čistá řeka Sázava je čistě nekomerční aktivitou.

Za tímto účelem byl v roce 2010 zřízen sbírkový účet č. 1249-326666339/0800.

Obecně prospěšná společnost Posázaví o.p.s. děkuje všem, kteří na projekt přispějí.

PF 2011

Prožijte ten příští rok
na plné koule

Posázaví o.p.s.

Posázaví o.p.s. je mezi 10 nejlépe fungujícími místními akčními skupinami v ČR

Nejlépe fungující místní akční skupiny byly vyhlášeny na Večeru venkova dne 27. 8. 2010 v rámci výstavy Země živitelka v Českých Budějovicích. Toto neformální setkání akterů rozvoje venkova se konalo již podruhé. Během hodnocení místních akčních skupin 2010 bylo komisi navštíveno 112 MAS, které jsou podpořeny v rámci Opatření IV.1.1. Místní akční skupina Programu rozvoje venkova ČR na období 2007–2013.

V rámci hodnocení místních akčních skupin bylo 14 MAS oceněno za vynikající přístup k rozvoji venkova metodou Leader. Dalších sedm MAS bylo oceněno za konkrétní příklady dobré praxe. Čestná uznání oceněným MAS předali náměstek ministra zemědělství PhDr. Juraj Chmiel, CSc., ředitel Státního zemědělského intervenčního fondu Ing. Tomáš Révész a předseda Národní sítě místních akčních skupin ČR Bc. František Winter.

Za vynikající přístup k rozvoji venkova metodou Leader byla oceněna i naše společnost Posázaví o.p.s. Velmi si toho ceníme, jelikož se od svého vzniku v roce 2004 snažíme přispívat k rozvoji regionu Posázaví. Ale toto ocenění bychom nezískali, kdyby v regionu Posázaví nebyla vynikající spolupráce mezi obcemi, podnikateli a neziskovými organizacemi, kdyby zde nebyli partneři, kteří o svůj region pečují a pomáhají nám ho rozvíjet. Toto ocenění jsme získali díky pracovitosti vás všech a trůfám si říci, že uzná-

ní patří všem, kterým není lhostejné udělat něco více pro ostatní.

Děkuji vám všem, kteří se se společností Posázaví o.p.s. snažíte region Posázaví někam posouvat a přeji nám, abychom neusnuli na vavřínech a i nadále pracovali s radostí a chutí. Jen tak můžeme pokračovat v rozvíjení venkova, místa

pro život, kde je nám dobře. Držme se moudrosti citátu Tomáše Bati: „Když všichni mluví o nemožnostech, hledejme možnosti.“ Jsem si vědoma, že úspěch je v týmu, a ne v jedinci. Tým Posázaví o.p.s. je tím týmem, ve kterém jsem ráda, a trůfám si říci, že my to umíme, ale dokážeme ještě více. ♦

Bohunka Zemanová

Ukončení projektu Multimediálně z domova i kanceláře do Posázaví

Rozmanitost služeb je v regionu Posázaví značně velká a opravdu zde každý najde to, co hledá. Společnost Posázaví o.p.s. připravila pro návštěvníky i místní obyvatele několik novinek. Informuje o tom ucelená brožura Posázaví, která byla vydána začátkem května 2010. V rámci výše zmíněného projektu se nám již podařilo vydat „trhací“ mapu Posázaví pro potřeby informačních center, která ji využívají pro zajištění primární orientace návštěvníků v regionu. Mo-

tivační mapa Posázaví vás provede bezpečně celým regionem, upozorní na zajímavá místa a zaskutí a ještě k tomu dostanete od pracovníků informačních center tip, kde si dát dobrou kávu nebo posedět při dobrém jídle. Pro nejmenší vyšlo také pexeso s obrázky přírody. Byly vybrány nejzajímavější oblasti v naší turistické destinaci pro zvýšení přitažlivosti regionu Posázaví.

Příroda byla v letošním roce naším hlavním propagačním tématem. Proběhlo fotografické mapování nejzajímavějších míst regionu, jako je řeka Sázava, Chráněná krajinná oblast Blaník, Medník nebo štoly rudných dolů. Máme k dispozici také pohyblivé obrázky ve formě krátkých motivačních filmových spotů, které jsou ke zhlédnutí na www.posazavi.com. Všechny finální výstupy projektu, který je spolufinancovaný z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Čechy, byly společně představeny v červnu v rámci vernisáže výstavy fotografických plakátů fotografa a režiséra Jaroslava Pelíška.

Kniha „Příroda v obrazech“

Jednou z aktivit projektu je kniha zaměřená na přírodní souvislosti a atraktivitu regionu. Koncepce této knihy je prioritně zaměřena na fotografie. Nosným tématem knihy je příroda – jedinečné květiny, nerosty a především živočišné, které najdete v geologických, botanických, zoologických lokalitách. Objeví se

zde všechny přírodní atraktivitu naší turistické destinace.

Multimediální DVD

Na disku uživatel najde dvacetiminutový film Život na řece Sázavě, který popisuje vývoj života lidí žijících a pracujících na březích řeky. Uvidíte různá místa na historických pohlednicích i v plném proudu života, ale především se setkáte s různými způsoby obživy, které řeka obyvatelům přinesla. Stejně tak najdete na DVD 25 krátkých (2–4 minuty) filmových spotů, které vám ukáží přírodu v pohybu – lovičího orla, sovy na číhané, mloka nebo čolka, ryby v potociích, stejně jako rozkvétající květiny. To vše je doplněno odborným komentářem, na kterém jsme spolupracovali s ČSOP Vlašim, se Správou Chráněné krajinné oblasti Blaník a Ochranou fauny ČR ve Voticích. ♦

Bohunka Zemanová

Společenský večer Posázaví

Ve Společenském centru Týnec se 6. listopadu uskutečnil Společenský večer Posázaví. Uspořádala ho obecně prospěšná společnost Posázaví pro své partnery a spolupracovníky. Jako poděkování za spolupráci připravila kulturní program v podobě vystoupení členů Taneční školy Salta Jitky a Karla Mašálkových, finalisty televizní soutěže Talentmania Dominika Turzy a módní přehlídky společenských a svatebních šatů vlašimského Ateliéru Claire.

Setkání bylo zároveň příležitostí k bilancování uplynulého roku. Jeden z moderátorů večera Václav Pošmurný připomněl například projekt Multimediálně z domova i kanceláře do Posázaví spolufinancovaný z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Čechy. Jeho součástí jsou mimo jiné kniha Příroda v obrazech a DVD s filmem Život na řece Sázavě. Posázaví také spolupracuje na projektu Vlídna nádraží nebo Kulturní dědictví Posázaví.

Připravují se už ale nové projekty. Například oprava hradu Stará Dubá. Nebo projekt Společné osudy, který bude mapovat a porovnávat osudy lidí nuceně vysídlených z Neveklovska a Sudet.

Společenská setkání bývají také příležitostí k ocenění spolupracovníků. V Týnci je převzali projektový manažer obecně prospěšné společnosti Rakovnícko Radomír Dvořák a bývalý předseda správní rady společnosti Posázaví o.p.s. Miloslav Půta.

Společnost Posázaví byla letos za vynikající přístup k rozvoji venkova metodou Leader zařazena mezi deset nejlépe fungujících místních akčních skupin v České republice. Mezi prvními pěti nejlepšími skončila také v soutěži Eden za propagaci regionu prostřednictvím vodní turistiky. ♦

Starostové: Spolupráce obcí by neměla být jen o penězích

Spolupráce mezi obcemi regionu by se neměla zúžit jen na diskuse o dotacích. Měla by se vrátit do roviny kamarádství a vzájemné pomoci. Zaznělo to na setkání starostů, které se uskutečnilo 7. prosince na zámku Jemniště. Zástupci samospráv volají také po obnovení společenských kontaktů mezi obcemi. Akcí pro ně uspořádala obecně prospěšná společnost Posázaví.

„Chtěl bych, aby se spolupráce posunula opět do roviny kamarádství a dobrých sousedských vztahů, abychom se ne bavili jen o penězích,“ řekl například starosta Postupic Miloslav Půta. Všechny obce podle něj řeší v podstatě stejné problémy, tak proč při tom nevyužít zkušenosti sousedů. Spolupracovat by přitom měly i v jiných, „lidštějších“ rovinách, dodal.

Jeho slova potvrdil i starosta obce Ratměřice a předseda Mikroregionu Džbány Viktor Liška. „Měli bychom se zamyslet nad novými oblastmi fungování mikroregionů. Starostové se sice znají, ale odezvy uvnitř mikroregionu jsou malé. Co třeba vytvořit v rámci mikroregionu malé granty, kterými bychom podpořili třeba mládež,

nebo bychom společně uspořádali nějakou kulturní nebo sportovní akci,“ navrhl.

Souhlasil s ním i starosta Týnce nad Sázavou Martin Kadrnožka. I on by uvítal, kdyby se zástupci obcí více potkávali, třeba na sportovních turnajích. „Otázkou ale je, jestli o to lidi budou mít zájem, jestli třeba dáme dohromady soutěžní družstva,“ poznamenal.

Cílem setkání, kterého se zúčastnilo na 40 zástupců obcí, bylo mimo jiné seznámit navzájem nové představitele samospráv, které vzešly z říjnových komunálních voleb. „Nechceme tu dnes hovořit o dotacích, ale o principech spolupráce obcí v regionu,“ řekla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Účastníci setkání dostali informace o Posázaví o.p.s. i o stejnojmenné místní akční skupině, jejímž prostřednictvím mohou sami ovlivňovat vývoj regionu. Manažer Mikroregionu CHOPOS Miroslav Kratochvíl je upozornil na některé povinnosti obcí vyplývající ze zákona, mimo jiné povinné zveřejňování informací na úředních

deskách. Nabídl jim spolupráci při překonávání problémů spojených s rostoucí administrativou, například formou seminářů na konkrétní téma spojené s fungováním veřejné správy.

Obecně prospěšná společnost Posázaví o.p.s. působí ve více než 100 obcích nacházejících se na území mikroregionů Blaník, Džbány, CHOPOS, Malé Posázaví, Podblanicko, Želivka a Český smaragd. Spolupracuje s místními samosprávami, svazky obcí, podnikateli i neziskovými organizacemi. ♦

Jaroslava Tůmová

Co najdeme za humny?

Posázaví a Rakovnicko mají novou databázi drobných sakrálních staveb. Sloužit bude nejen obcím, městům, odborníkům památkové péče,

pedagogům, kronikářům nebo knihovníkům, ale i široké veřejnosti. Databáze je totiž volně přístupná na webových stránkách www.posazavi.com a www.mas-rakovnicko.cz. Informace z ní se také stanou součástí cyklistických a turistických tras.

Každá obec má nyní zpracován katalog památek. Jeho součástí jsou evidenční listy jednotlivých staveb. Na nich je uveden typ daného objektu, přesná lokalizace místa, na němž se nachází, parcelní číslo a vlastník. Nechybí tam ani architektonický nebo stavebně technický popis stavby, její historie a současný stav. Obce tím

získaly podrobný přehled o drobných sakrálních památkách na svém území. Mohou z něj vycházet při plánování oprav těchto objektů a při získávání dotací na jejich rekonstrukci.

Projekt nazvaný Kulturní dědictví Posázaví a Rakovnicka vznikl ve spolupráci dvou stejnojmenných místních akčních skupin a získal podporu z Programu rozvoje venkova ČR. Součástí uceleného seznamu je také zaměření polohy jednotlivých památek, popis jejich stavu a stručná historie.

Jen v Posázaví seznam obsahuje na 1 700 křížů, kapliček, božích muk, zvoníčků, mlýnů a kamenných mostů, které se dají označit za památkové. Na Rakovnicku do soupisu přibýlo přes 600 objektů.

Ředitelka obecně prospěšné společnosti Posázaví Bohunka Zemanová uvedla, že podklady pro seznam poskytly obce a památkáři, čerpány byly i informace z knihy Příběh kapliček, kterou vydal ZO ČSOP Vlašim. Majitel agentury, která vyhrála výběrové řízení, pak objížděl obec po obci, mapoval, popisoval a fotil památky. Svou troškou do mlýna přispěli také obecní kronikáři, kteří poskytli pověsti a legendy vztahující se k jednotlivým památkám.

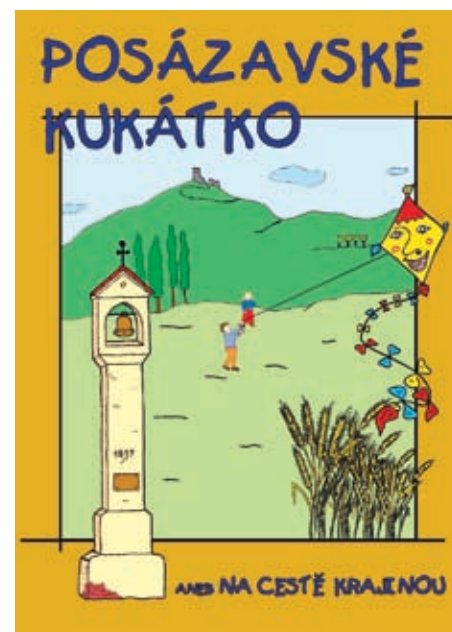
„Je to rok práce, ale ještě není hotovo,“ dodala Zemanová. Počítá se s tím, že se seznam na webových stránkách bude postupně aktualizovat. Pomoci s tím mohou i obyvatelé, kteří mohou provozovateli databáze posílat fotografie, videa a další informace týkající se uvedených památek.

Jedním z výsledků projektu jsou také suvenýry v podobě dřevěných známek s obrázky 10 vybraných sakrálních objektů. K dostání jsou v informačních centrech v regionu Posázaví. Historické informace se Posázaví snaží předat

i dětem, a to prostřednictvím Posázavského Kukátka aneb Na cestě krajinou – barevného časopisu s básničkami, pověstmi, kvízy a omalovánkami.

Projektový manažer obecně prospěšné společnosti Rakovnicko Radomír Dvořák uvedl, že díky spolupráci s Posázavím dokončili dokumentaci místního kulturního dědictví. „Máme hodně společného, vyměňujeme si zkušenosti a nápady. Připravujeme další společné projekty,“ dodal. Společnosti spolupracují například na projektu Vlidská nádraží, který má za cíl zlepšit podobu železničních zastávek. Společně budou mapovat i osudy lidí, kteří byli v minulosti z regionu nuceně vystěhováni. ♦

Po starých cestách

Tentokrát putuje Posázavské Kukátko po starých cestách a lesních pěšinách. Staré cesty poznáte snadno. Nejsou to ty široké a rovné, po kterých

se řítí auta závratnou rychlostí sem a tam, ale ty menší a užší, které se pomalu vinou krajinou.

Až po nich půjdete, rozhlédnete se kolem sebe. Takové cesty často lemují stromořadí starých lip nebo statných dubů. Třešňové aleje na jaře zase krásně kvetou, a navíc si v nich v létě natrháte sladké třešně rovnou do pusy.

Staré cesty vedou místy, kudy lidé chodili už odedávna a postavili na nich různé kapličky, křížky, zvoníčky nebo vysoké kamenné sloupy – takzvané Boží muka. To proto, aby si připomněli něco radostného nebo smutného, co se tam stalo, či jen tak poseděli a odpočinuli si při svém putování. Dohromady se všem těmto stavbám říká drobné sakrální památky. Teď už jste si určitě vzpomněli, že jste nějaký křížek u cesty nebo kapličku někdy viděli, a možná jste si i všimli, že spousta jich je nově upravených.

Křížky a kapličky mají své příběhy a někdy se o nich dokonce vypráví i zajímavé pověsti.

Vydejte se s Kukátkem na další výlet našim krásným krajem.

Šťastnou cestu!

Na konci našeho Kukátka jsme pro vás, děti, připravili prázdnou pohlednici, na kterou nám některou z památek nakreslete, a budeme rádi, když k ní připsáte, kde jste byli na výletě. ♦

Michaela Sochůrková_ 13 let_ Popovice

Adélka Procházková_ 9 let_ Sázava

Jaroslav Pelíšek zná v Posázaví každý křížek i kapličku

Nejtěžší bylo podle něj najít jakýkoliv objekt v lese. „Orientace v lese je dost složitá, protože v mapě jsou zaznamenány jen některé cesty, které ve skutečnosti obvykle vedou ale úplně jinudy. Kdyby aspoň člověk sto procentně věděl, že tam skutečně nějaká stavba je, a ne že je to pouze domněnka. Pak si mohl říct jasně, jdu do toho a budu hledat, dokud to nenajdu. Ale stávalo se, že jsem nějaké místo hledal třeba i několik hodin. Když to dobře dopadlo, tak jsem ho našel, ale taky se stalo, že se mi to prostě nepodařilo,“ dodává.

Jen málokdo může tvrdit, že zná v Posázaví každý křížek, kapličku, sochu, pomníček nebo zříceninu. Jaroslav Pelíšek na to ale má právo. Šest měsíců jezdil krajinou, které dala jméno jedna z nejromantičtějších českých řek, a zaměřoval, zapisoval, fotil. Neopomenul snad žádnou z drobných sakrálních staveb stojících na loukách, u silnic i v hloubi lesů. V hledáčku jeho fotoaparátu se objevilo na 2000 objektů, které patří na seznam památek vytvořený v rámci projektu Kulturní dědictví Posázaví a Rakovnicka. Vznikl ve spolupráci dvou stejnojmenných místních akčních skupin a získal podporu z Programu rozvoje venkova ČR.

Od loňského listopadu do letošního dubna naježdil Jaroslav Pelíšek Posázavím tisíce kilometrů. Prvotní informace získal od starostů nebo obecních kronikářů. „Ne vždy byl ale jejich záznam natolik věrohodný, že se člověk mohl podle něj orientovat. Často jsem se dověděl jen stručnou informaci typu tady někde v lese je křížek. Dohledat ho pak bylo často velké dobrodružství,“ vzpomíná.

V paměti mu utkvěla zejména kaplička sv. Václava v Kácově. Ne že by byla až tak výjimečná. Ani ji nemusel dlouho hledat, lesní cestou dolů k řece to trvalo jen chvíli. Zpátky se ale dostával pět hodin. Cesta totiž byla tak rozbahněná, že v ní jeho terénní auto uvízlo.

„Bylo to velice vzrušující,“ vzpomíná. Dobrodružstvím to ale bylo hlavně pro jeho kolegyni, která s ním jezdila a nalezené památky zapisovala. „Říkala, že se mnou jezdí už tři neděle a ještě jsme nikde nezapadli. Jen to dořekla, stalo se. Tak tam potom běhala s lanem od navijáku a navazovala ho na další a další stromy, dokud jsme se z lesa nevyhrabali,“ vypráví.

Některé památky v něm zanechaly tak kladný dojem, že při cestách Posázavím k nim zajede a na chvíli u nich zastaví. „Na druhou stranu mě ale udivilo, že existují i místa, která vydávají velkou negativní energii. Tam se mi opravdu nelíbilo,“ dodává Jaroslav Pelíšek.

Půlroční mapování památek ho ale poznamenalo ještě trochu jiným způsobem. Při cestách si prý víc všimá toho, co u nich stojí. „Nedávno jsem třeba jel z Vídně a jen na hranice jsem napočítal 26 křížků,“ směje se.

Každá kaplička, Boží muka, zvonička, mlýn, kamenný most, socha či zřícenina v Posázaví, které se dají označit za památkové, tak i díky Jaroslavu Pelíškovi mají v současnosti svůj „průkaz totožnosti“. Lze se v něm dočíst nejen to, kde se daný objekt nachází, kdy vznikl a v jakém je stavu, ale i legendy a pověsti, které se k němu vztahují. ♦

Stopy v krajině Posázaví

Legendami a pověstmi opředené drobné sakrální stavby Posázaví odhalují svá tajemství. Víte například, že kaple Božího hrobu na bývalém františkánském hřbitově ve Voticích vznikla jako první nejpřesnější replika jeruzalémského

Božího hrobu? Že generál Götz, který nechvalně proslul svou prohroutou v bitvě u Jankova, byl alkoholik? Nebo že se kolem zříceniny kaple sv. Máří Magdalény na Malém Blaníku pohybuje duch poustevníka Antonína Zemana z Pacova?

O tom všem se můžete dočíst v malé brožurce nazvané *Stopy v krajině Posázaví*, která vznikla jako součást projektu Kulturní dědictví Posázaví. Vypráví příběh deseti vybraných křížků, kapliček, poutních míst a soch, jejichž obrázky jsou na novém turistickém suvenýru Posázaví – kulaté dřevěné známce. K dostání jsou v turistických informačních centrech.

Projekt Kulturní dědictví Posázaví mapuje neprávem opomíjené drobné sakrální památky regionu. Jeho výsledkem je ucelený přehled kapliček, křížků, božích muk a pomníčků, v němž je na 1700 objektů. **Kompletní databáze je přístupná na leader.posazavi.com.**

Seznam ale není konečný. Mohlo se stát, že z něj neúmyslně vypadla nějaká památka, nebo že se na ni třeba už zapomnělo. Každý, kdo nějakou

takovou stavbu zná a v seznamu ji nenašel, nebo ve zveřejněných informacích odhalil chybu, či by chtěl známá fakta doplnit o nové poznatky, třeba i fotografie nebo videa, může kontaktovat provozovatele databáze – obecně prospěšnou společnost Posázaví. ♦

Jaroslava Tůmová

Získat dotaci znamená hlavně vyhrát papírovou válku

Ke každé žádosti o dotaci a k jejímu vyúčtování patří i hora papírů, říká manažerka Strategického plánu Leader obecně prospěšné společnosti Posázaví Marie Škvorová. A právě „papírování“ je podle ní příčinou toho, že řada žadatelů se do boje o peníze nepustí. Vniveč ale nepřijdou, získat je může ten, kdo nabízenou šanci dokáže využít. „Je to dost náročné, ale když lidé vnímají a trochu zapojí i selský rozum, který většina z nich má, tak jsou výsledky bezvadné,“ shrnula dvouletou zkušenost s administrováním dotací.

Velmi si cení toho, že se jí už podařilo hodně žadatelů naučit, jak mají myslet a postupovat při realizaci a vyúčtování projektu. „Není to u všech, ale víc než polovina žadatelů už přemýšlí tak, že nedělá papíry jenom proto, že jim to někdo přikáže, ale proto, že si tím kryje záda,“ dodala. Ten, komu se podaří úspěšně podat žádost o proplacení výdajů, má podle ní klid na deset let dopředu, protože ví, že šanon je kompletní od A do Z a nic v něm nechybí. „Žadatelé ho předkládají všem kontrolám, a jsou tak vítězi pomyslné papírové války,“ poznamenala.

Do společnosti Posázaví se Marie Škvorová dostala před třemi roky vlastně náhodou. A už tam zůstala. Za rok na to se stala manažerkou Leaderu. „Pak jsem začala víc poznávat region, jeho příležitosti, možnosti a začala jsem radit a pomáhat všem, kteří o to stáli,“ vzpomíná. Není jen ten „pes“, který projekty kontroluje. Ale spíš se snaží hledat a včas pomáhat odstraňovat chyby, které by v budoucnu žadatelům mohly způsobit problémy třeba v podobě vrácení dotací.

Leader je pro obce obrovskou výzvou

„Leader je krásná, úžasná myšlenka, která se někdy těžko aplikuje do reality, protože na to musí být naladění všichni partneři. Všichni musí myslet podobně a jít stejným krokem,“ dodala. Občas se také stane, že přijde žadatel a řekne: „Mám barák, chci peníze a udělám, co mi řeknete, jen abych je dostal.“ To je ale pravý opak toho, k čemu je tu Leader.

„Ideální je, když potenciální žadatel přijde, má super myšlenku, i když někdy má málo odvahy, ale je tu. Ten pak popustí uzdu fantazii a něco z jeho přání pomůžeme zrealizovat. Důležité ale je, aby žadatel poslouchal, vnímal, co se má dělat a také o tom sám přemýšlel,“ řekla. Zástupci žadatelů z řad obcí jsou podle ní víc realističtí, s hlavou v oblacích spíš přichází představitelé neziskových organizací. „Mají spoustu ideálů, ale realita papírů je často mýj. Je s nimi trochu větší práce, ale jejich nadšení trápení s papíry vyváží,“ poznamenala.

Vybrat ze 112 přijatých projektů, které jí v uplynulých dvou letech prošly rukama, jeden mimořádný a nezapomenutelný, není snadné. Každý z podpořených projektů má své kouzlo a je něčím výjimečný. „Větší radost než hezky opravená budova mi dělají lidé, kteří ji plně a s nadšením využívají,“ připustila.

Miliony rozdělené na projekty, které jí za tu dobu pomyslně protekly rukama, byly podle ní vynaloženy dobře. „Vždycky se najde cílová skupina, které to pomohlo a hodně ji to posunulo do-

předu. Nevidím žádný projekt, který by žadatele vrátil zpátky nebo zůstal bez odezvy,“ poznamenala. „Mám radost z výsledku realizace všech projektů,“ říká. A proč některé projekty nebyly vybrány? Získaly méně bodů v hodnocení, a tak se na ně nedostaly finance. Některé nepodpořené projekty žadatelé předělali, vylepšili a v následující výzvě už byly tyto projekty úspěšnější.

Leader je podle ní obrovskou výzvou, protože obce nemají moc příležitostí úspěšně dosáhnout na dotace. „Pokud v něm uspějí, zvedne to jejich sebevědomí, důvěru a mají pak chuť pustit se do dalších projektů i jinde, než jen u nás,“ dodala. Velkou oporou obcím jsou manažeři mikroregionů. „Jsou to vlastně poradci, přátelé, odborníci každým coulem, žadatelé za nimi můžou kdykoliv s čímkoliv přijít a oni jsou jim schopni a ochotni pomoci,“ konstatovala Marie Škvorová. ♦

Jaroslava Tůmová

Ohlédnutí za Strategickým plánem Leader

Když si vzpomenu na 8. srpen 2008, tak pro mnohé to byl jen jeden z hezkých letních dnů. Pro Posázaví to byl den příjmu 1. žádosti v rámci Strategického plánu Leader (SPL), a tímto dnem

začal kolotoč příjmů žádostí, administrativy, realizace projektů i vyhotovování závěrečných zpráv. Prvně také proběhly veřejné obhajoby a zasedla výběrová komise, která rozdělila peníze mezi nejlépe obdované projekty. V prvním roce příjmů se rozhodovalo o 12 106 905 Kč.

A pak probíhaly příjmy, administrativa, výběr projektů ve 2., 3. až 7. výzvě. Za dva roky realizace SPL bylo přijato neuvěřitelných 112 projektů v šesti Fichích. V sedmi výzvách SPL výběrová komise rozdělila 47 344 003 Kč. Žadatelé začali realizovat své projekty, a proto jsme se mohli postupně setkávat s opravenými budovami obecních úřadů, hasičských zbrojnic, sokoloven či zázemí pro spolky, které

pracují s dětmi. Při toulkách krajinou si jistě mnozí všimli, že jsou opravené kapličky, křížky či jiné sakrální objekty, které také byly opraveny v rámci projektů podpořených v SPL. Zhodnotilo se tak mnoho chátrajících budov či jiných staveb a přinesly mnoho radosti jejich uživatelům.

Po dvou letech realizace projektů podpořených ze SPL je již ukončeno 34 projektů v celkové výši 33 412 667 Kč, z toho dotace činí 22 790 752 Kč.

Nyní se realizuje 23 projektů v pěti Fichích, které jsou otevřené pro realizaci dalších projektů. ♦

Marie Škvorová

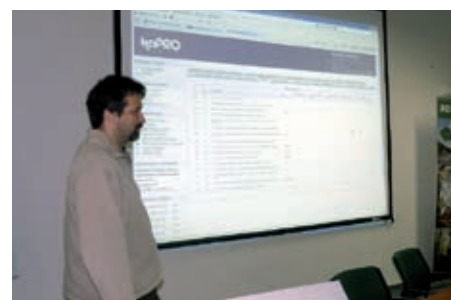
Katalog projektů

Co je Katalog projektů? Kde ho najdeme? K čemu se používá? Jak ho mohou žadatelé užívat? Na tyto a celou řadu dalších otázek se pokusíme v následujícím článku odpovědět.

Katalog projektů najdete na webové adrese www.katalogprojektu.eu

Katalog projektů jako databáze záměrů
Vložení záměru do Katalogu projektů si ža-

datel usnadní konzultace nad daným projektem i jeho zařazení do vhodného dotačního titulu. Zástupci MAS pravidelně sledují nově zadané záměry, a tak mohou včas a pružně reagovat na požadavky žadatelů. V konzultacích je možné zaznamenat, co všechno je třeba připravit i bez známého dotačního titulu. Po otevření vhodného dotačního titulu je zaznamenán k příslušnému projektu a již je možné

pracovat s konkrétními podklady pro daný projekt.

Katalog projektů nejen jako povinná příloha
Anotace vytištěná z katalogu projektů je povinnou přílohou Žádosti o dotaci v rámci programu Leader. Není to jen účelová příloha, ale má i své praktické využití. Do katalogu projektů žadatel zadá svůj záměr – slovní popis toho, co chce dělat, číselné vyjádření předpokládaných nákladů, časový harmonogram, zadá místo realizace na

mapě a přidá pár fotek pro bližší představu o projektu. Při podání Žádosti o dotaci se do katalogu projektů zapíše datum a čas přijetí Žádosti. Nyní začíná praktické využití katalogu projektů. Žadatel

může sledovat, v jaké fázi kontroly se nachází jeho projekt, zda byl bezchybný, nebo jestli je nutné doplnění či oprava nedostatků. Výběr a bodování výběrové komise po veřejných obhajobách jsou zaznamenány ke každému projektu a žadatel hned po ukončení výběru ví, jak jeho projekt dopadl.

V katalogu projektů je i místo na vložení Dohody, termínu ukončení projektu i jeho financování. Veškeré změny projektu žadatel najde u svého projektu, kde jsou vložena Hlášení o změnách i Vyrozměnění k nim nebo Dodatky k Dohodě. Podle toho je možné, bez hledání ve složce projektu, zjistit, co se událo s projektem. Povinné kontroly prováděné MAS jsou plánovány prostřednictvím Katalogu projektů. Slovní popis kontroly s vyjádřením případných nedostatků a opatřeními k nápravě nejsou jen v papírovém protokolu o kontrole, ale jsou zaznamenány i v elektronické podobě. Postupně Katalog projektů stejně jako zástupci MAS provádí žadatele celou realizací projektu až po Žádosti o proplacení. Výsledné výstupy i financování projektu žadatel zaznamená u příslušného projektu.

V celém procesu realizace projektu jsou užívány konzultace. Ty slouží k zaznamenávání všech

otázek i odpovědí, rad i konzultací se SZIF, stanovení i plnění jednotlivých úkolů jak ze strany žadatele, tak ze strany MAS. Katalog projektů můžeme vnímat i jako záruku snadnějšího a bezproblémového předání projektu.

Zdroj pro prezentaci projektů

Ani po ukončení realizace projektu nezůstává anotace projektu stranou. Výstupy z Katalogu projektů MAS používá k prezentaci jednotlivých projektů a výstupů na území působnosti MAS nebo jen ve zvolené části. Statistický přehled, který je výstupem z Katalogu projektů, je prezentován na webových stránkách Posázaví. Návštěvník stránek se podle zvolených kritérií může podívat na projekty v jím zvoleném časovém úseku nebo úhlu pohledu.

Bliží se konec roku a Katalog projektů poslouží jako zdroj informací k bilancování uplynulého roku. Statistické údaje využijí jak jednotliví žadatelé, tak manažeři mikroregionů, kterým Katalog projektů usnadní práci při zpracovávání přehledů na zasedání svazků. Katalog projektů bude dobrým podkladem pro zpracování Výroční zprávy za rok 2010. ♦

Marie Škvorová

Galerie projektů podpořených v rámci Strategického plánu Leader 2007–2013

Obec Teplýšovice – Svatý Jan Nepomucký z Čeňovic

Podaná žádost: 29. 12. 2008

Realizace projektu: 9. 6. 2009 – 25. 7. 2010

Popis projektu: Socha sv. Jana Nepomuckého pochází z první poloviny 19. století. Její autor není znám, podle odborníků z Národního památkového ústavu se ale jedná o kvalitní dílo. Peníze na jeho opravu se sháněly několik let. Jednoduché nebylo ani najít restaurátora. Práce se nakonec ujal Mgr. Daniel Talavera, který zvítězil ve výběrovém řízení. Dle zadání, konzultovaného s odborníkem památkové péče, měl za úkol sochu nejen zachránit, ale také vrátit do původního stavu. Socha prošla zdoluhavým technologickým procesem. Musely se na ní odstranit mnohočetné, někdy i velmi neodborné přemalby a modelace. Socha byla také zpevněna ponorem do speciální lázně. Poté restaurátor zhotovil chybějící části a nahradil neodborně vytvořené detaily. Nakonec provedl retuš a vrátil soše i původní barevné provedení.

Druhou částí projektu bylo zhotovení zvonu, který ve zvonici chyběl 68 let. O původním zvonu, který byl sejmut a pravděpodobně roztaven v roce 1942, se dochovalo jen velmi málo informací. Nový zvon proto není přesnou replikou původního. Byl alespoň odlišný ve stejné hmotnosti a velikosti. Ozdobily ho symboly spojené s kap-

ličkou, mimo jiné letopočet odlití, název osady Čeňovice a plastika sv. Jana Nepomuckého.

Financování projektu:

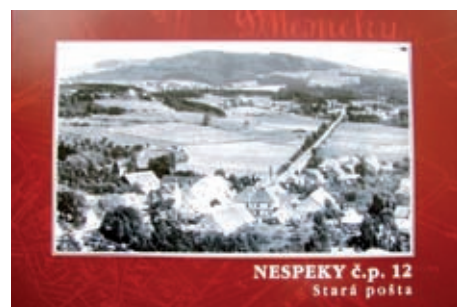
Výše požadované dotace:	153 900,00 Kč
Spoluúčast žadatele:	43 100,00 Kč
Celkové náklady projektu:	197 000,00 Kč

Obec Nespeky – Stará pošta Nespeky – historické jádro obce

Podaná žádost: 6. 1. 2009

Realizace projektu: 1. 6. 2009 – 15. 2. 2010

Popis projektu: Studie poskytla přesné informace o objektu z pohledu stavebně historického průzkumu, geodetického zaměření, statického posudku. Na tyto průzkumy pak navázala samotná studie, která navrhla revitalizaci objektu a po projednání s veřejností i konečnou neoptimalnější verzi nového využití objektu a následných stavebních úprav. Po ukončení procesu, tj. poté, co byl konečný návrh veřejností a zastupitelstvem obce Nespeky přijat, byla vydána informační brožura o celém projektu a o nejvhodnější variantě jeho využití jako celku. Projekt studie tak zamezil živelnosti, se kterou by mohly případné stavební úpravy toto historicky i polohově cenné místo poškodit.

Financování projektu:

Výše požadované dotace:	219 456,00 Kč
Spoluúčast žadatele:	24 384,00 Kč
Celkové náklady projektu:	243 840,00 Kč

Jana Perníčková – Stavební úpravy a přístavba části farmy Heroutice

Podaná žádost: 6. 1. 2009

Realizace projektu: 1. 9. 2009 – 30. 6. 2010

Popis projektu: V rámci projektu „Stavební úpravy a přístavba části farmy Heroutice“ byla

kompletně předělána jižní část objektu. Přístavba je navržena na západní straně objektu jako kolmé křídlo se štítem na západní straně. V rámci projektu byly prováděny bourací práce na objektu, stavební práce na hrubé stavbě objektu, stavba střechy a položení krytiny. V ob-

jektu byly provedeny izolace, elektroinstalace, položení obkladů a dlažeb.

Financování projektu:

Výše požadované dotace: 1 000 000,00 Kč

Spoluúčast žadatele: 1 506 233,00 Kč

Celkové náklady projektu: 2 506 233,00 Kč

Jana Perníčková – Rozšíření ubytování na farmě Heroutice

Podaná žádost: 13. 5. 2009

Realizace projektu: 1. 7. 2010 – 19. 11. 2010

Popis projektu: Součástí projektu „Rozšíření ubytování na farmě Heroutice“ je dokončování podkroví přístavby a doděláním rekonstrukce stávajícího podkroví nad klubovým zařízením. V podkroví vzniklo 6 plně vybavených apartmánů včetně koupelny a WC. Vytvořením pokojů vzniklo místo pro 14 ubytovaných, 3 místnosti určené pro úklid a prostor pro společné setkávání u televize, společenských her nebo jen tak pro posezení s přáteli. Návštěvníci se jistě za větším pohodlím budou vracet nejen k nám na farmu, ale také do regionu Posázaví. Úpravou nejbližšího okolí přispějeme bezpečnějšímu pohybu návštěvníků farmy. Upraveny budou chodníky okolo přístavby a nejbližší část dvora.

Financování projektu:

Výše požadované dotace: 1 000 000,00 Kč

Spoluúčast žadatele: 1 460 000,00 Kč

Celkové náklady projektu: 2 460 000,00 Kč

Adam Pařízek – Rekonstrukce chatky a minigolfu v areálu Sporthotelu

Podaná žádost: 12. 5. 2009

Realizace projektu: 3. 4. 2010 – 22. 11. 2010

Popis projektu: Realizací projektu vznikla specializovaná část areálu, kterou bude možno nabízet pro rekreaci rodin i s velmi malými dětmi. Chatky jsou útulné, dobře vybavené, v ku-

chyních s novou mikrovlnnou troubou a varnou konvicí. Zrekonstruované chatky plně poslouží cyklistům i turistům přijíždějícím do našeho regionu za sportovním vyžitím i odpočinkem uprostřed přírody v příjemném a kvalitním ubytování. Ani děti z dětských táborů neodjedou zklamány pobytem ani sportovním vyžitím na nově opraveném minigolfu. Minigolfové hřiště

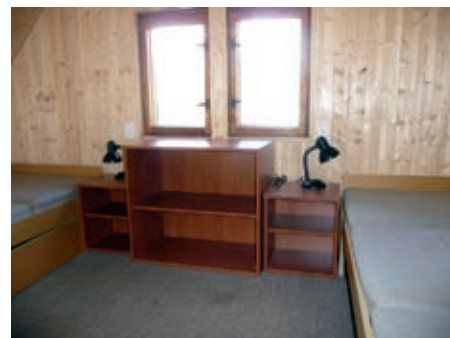
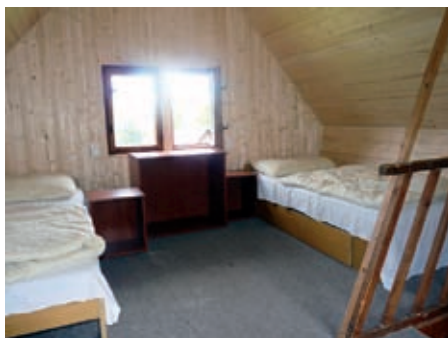
je vybaveno novým kvalitním povrchem na 18-ti drahách hřiště v blízkosti lesa. Vše plně vyhovuje potřebám návštěvníků a své zde nalezou jak začátečníci, tak pokročilí hráči minigolfu.

Financování projektu:

Výše požadované dotace: 1 200 000,00 Kč

Spoluúčast žadatele: 1 260 097,00 Kč

Celkové náklady projektu: 2 460 097,00 Kč

ALTUM HR, s.r.o. – Rekonstrukce turistické ubytovny

Podaná žádost: 12. 5. 2009

Realizace projektu: 1. 9. 2010 – 27. 10. 2010

Popis projektu: Rekonstrukcí šesti jednolůžkových pokojů, tedy díky stavebním úpravám, obnově a novému vnitřnímu uspořádání došlo k navýšení ubytovací kapacity na dvojnásobek. Vznikl prostor pro dvě lůžka v každém pokoji, zvýšila se kvalita a úroveň ubytování. Rekonstrukcí zastaralé elektroinstalace a dalších rozvodů, opravou omítek, výměnou oken a dveří v pokojích, výměnou sanitárního vybavení byly splněny všechny nároky na hygienické požadavky ze strany kontrolních úřadů. Pokoje jsou vybaveny novým nábytkem, který

splňuje požadavky na pohodlné ubytování návštěvníků.

Financování projektu:

Výše požadované dotace:	1 200 000,00 Kč
Spoluúčast žadatele:	1 200 599,00 Kč
Celkové náklady projektu:	2 400 599,00 Kč

Lukostřelecký klub Votice – Zastřešení střelecké mety na lukostřelnici Lukostřeleckého klubu Votice

Podaná žádost: 11. 1. 2010

Realizace projektu: 4. 5. 2010 – 9. 7. 2010

Popis projektu: Výslednou realizací tohoto projektu získala střelnice ve Voticích dostatečně veliký zastřešený prostor, který bude využit ke

sportovním, volnočasovým a společenským aktivitám. Nový prostor je proveden jako přízemní nepodsklepená stavba se sedlovou střechou. Realizací této přístavby získala střelnice ve Voticích tolik žádané vylepšení podmínek k provozu sportovních a volnočasových aktivit. Dále se podařilo sehnat potřebné finanční prostředky na nákup garážových vrat, které vyřeší otázku

celkového uzavření prostoru a jeho následné využití během celého kalendářního roku.

Financování projektu:

Výše požadované dotace:	1 800 000,00 Kč
Spoluúčast žadatele:	202 927,20 Kč
Celkové náklady projektu:	2 002 927,20 Kč

Kulturní dům Blaník – ŽIVÉ TRADICE PODBLANICKA

Podaná žádost: 13. 5. 2009

Realizace projektu: 5. 10. 2009 – 31. 10. 2010

Popis projektu: Projekt se snaží řešit potřebu nabídnout zájemcům o rukodělnou tvorbu kvalitní a nové kurzy řemeslné výroby. Důležitým rozměrem těchto kurzů je obnova a udržování tradičních řemesel a využívání přírodních materiálů při výrobě různých dekorativních a užit-

kových předmětů. Kurzy se zároveň stanou prostorem pro společné setkávání občanů a lidí podobných zájmů, pro mnohé (především pro ženy na mateřské dovolené či starší občany) budou významnou příležitostí pro navázání či udržení sociálního kontaktu. V konečném důsledku by pomocí těchto pravidelných kurzů mělo docházet také k upevňování vztahu k regionu právě díky zvýšení nabídky vzdělávacích aktivit. Zájemci našly řemeslné kurzy ve Spolkovém domě

(k dispozici jsou kolovrátky, tkalcovské stavy, náčiní na sprádání vlny apod.). Dále projekt reaguje na potřebu udržet požadovanou kvalitu seminářů pro mládež Studenti pro venkov, který má v regionu Posázaví také svou tradici.

Financování projektu:

Výše požadované dotace:	240 305,00 Kč
Spoluúčast žadatele:	0,- Kč
Celkové náklady projektu:	240 305,00 Kč

Svatý Jan Nepomucký z Čeňovic

Konečně se podařilo zachránit velmi poškozenou dřevorezbu, která více jak století zdobí nitro místní kapličky. Je ještě v pamětech místních nedávná událost, kdy byla socha sv. Jana Nepomuckého odcizena a nikdo již nedoufal, že se někdy nalezne. Shodou okolností byla objevena při jedné protidrogové razii v nejmenovaném benešovském bytě. Avšak radost z nalezení vystřídal smutek z poškození už tak v minulosti červotočem poničené dřevorezby.

Několik let se obec pokoušela sehnat finanční prostředky a kvalifikovaného restaurátora pro záchranu místní památky. Až v loňském roce se konečně naskytla možnost získat prostředky Evropsou financovaného fondu. Byl osloven a vybrán restaurátor Mgr. Daniel Talavera, který se ujal záchranu sochy se vši opatrností a odpovědností. Dle zadání konzultovaného s odborníkem památkové péče došlo nejen k záchraně památky, ale i k navrácení dřevorezby do jejího původního stavu, kdy byla neznámým řezbářem vytvořena. Před očima obyvatel stojí dřevorezba sv. Jana Nepomuckého, šetrně zrestaurovaná, v původní kráse, jako ve dnech jejího vzniku. Prošla zdoluhavým technologickým procesem, kdy byla po odstranění mnohočetných, někdy

i velmi neodborných přemaleb a modelací kompletně zpevněna ponorem ve speciální lázni. Tím došlo i ke zvýšení její vlastní hmotnosti. Poté restaurátor provedl dořezbu chybějících částí a nahradil neodborně vytvořené detaily. Nakonec provedl retuš a obnovil původní barevnost

s veškerými odstíny. Dnes už je opět součástí interiéru a pevně věříme, že bude znovu po dlouhá léta přinášet místním obyvatelům útěchu nebo alespoň pěknou připomínku dávných časů.

Druhou částí projektu bylo zhotovení nového zvonu, který dlouhých 68 let postrádala zvo-

nička. Roku 1942, jak uvádí listina potvrzená okresním úřadem, byl zvon z kapličky sejmut, odvezen a pravděpodobně roztaven, aby z něj následně vyrobili zbraně. Nový zvon sice není přesnou replikou původního, jelikož se o něm nedochovaly žádné záznamy, byl však odlit ve stejné hmotnosti a velikosti a navíc je, jak si mohli občané prohlédnout pár dní před zavěšením, zdoben jasnými identifikačními prvky, které v budoucnu pomohou případné identifikaci, pokud by došlo k jeho sejmutí.

Slavnostní bohoslužba na počest zrealizovaného projektu

U příležitosti znovuvysvěcení zrestaurované dřevorezby sv. Jana Nepomuckého a nově zavěšeného zvonu do kapličky se konalo slavnostní odpoledne v Čeňovicích. Sváteční program zahájil místní farář pan František Štětina bohoslužbou, při které posvětil zrestaurovanou dřevorezbu a nově odlitý zvon. Slova, která zde zazněla, přinášela do tváří věřících radost z krásné události. Příjemné okamžiky byly o to slavnostnější, že se zde sešla po mnoha letech generace, která prožila někdy i nelehké období společně s místní památkou. ♦

Miroslav Kratochvíl

Zastřešení lukostřelecké mety

Po řadu let se ve Voticích projevuje dobrá a aktivní práce členů lukostřeleckého klubu, která je po zásluze odměňována dlouhou řadou úspěchů jak v domácích závodech či dlouhodobých soutěžích, tak i úspěchy v zahraničí. Během mnohaleté činnosti se mezi členy klubu zrodilo několik myšlenek k lepšímu využití prostor střelnice. Ať už se jedná o výstavbu nového skladu materiálů nebo vybudování nového sociálního zařízení s jednou toaletou pro invalidy.

Mezi tyto myšlenky patřila několik let také idea vybudovat zastřešenou střeleckou metu, která by vyřešila problém pořádání závodů nebo tréninků při nepříznivém počasí. Oslovili jsme proto v této souvislosti jednoho z našich členů, který nám zpracoval kompletní projektovou dokumentaci. Při plánování tohoto zastřešení jsme se nakonec rozhodli postavit na střelnici stavbu, která by nám pomohla s řešením problému využití střelnice i v zimním období. Do té doby jsme využívali k tréninku sklepní prostor votické základní školy a závody jsme pořádali v místní sokolovně.

Pro zajištění finančních prostředků potřebných k realizaci stavby jsme se rozhodli využít výzvu MAS Posázaví ve Strategickém plánu Leader z Programu rozvoje venkova. Od samého počátku sestavování žádosti a jejího následného podání nám bylo velkým pomocníkem sdružení Posázaví o.p.s. Jejich mnohaleté zkušenosti v oblasti poradenství se zpracováním žádostí z různých dotačních titulů jsou opravdu nedocenitelné a troufám si v této chvíli říci, že bez této pomoci by získání finančních prostředků na stavbu zastřešení zůstalo pouze v oblasti teorie. Žádost o dotaci jsme podali v lednu 2010. V břez-

nu proběhla veřejná obhajoba našeho projektu, na které jsme uspěli na výbornou, a mohli jsme tedy vypsát výběrové řízení na stavební firmu. Zároveň jsme také oslovili městský úřad ve Voticích s žádostí o poskytnutí půjčky na předfinancování projektu (1 800 000 Kč). S naší žádostí jsme uspěli a společně s touto půjčkou nám byla poskytnuta částka 200 000 Kč na dofinancování celého projektu.

Výběrové řízení vyhrála stavební firma Votická stavební s.r.o., která splnila všechny podmínky výběrového řízení a zároveň předložila i nejnížší nabídku ve výši 2 002 927 Kč. Stavební práce započaly na začátku května letošního roku. Již dopředu bylo domluveno, že předání stavby proběhne na začátku července téhož roku. Při plánování termínů délky stavebních prací jsme byli limitováni termíny již naplánovaných akcí, a nemohli jsme si proto dovolit akceptovat případné prodloužení stavebních prací. Stavební firma dostala svým závazkům, a díky tomu mohlo v srpnu proběhnout kolaudační řízení.

Při následné etapě prací na zastřešení, které již nebyly součástí dotačního řízení, došlo ješ-

tě k celkovému uzavření objektu instalací devíti garážových vrat. Protože jsme chtěli toto zastřešení využívat během celého roku, bylo nutné řešit také otázku vytápění. Po dlouhých úvahách jsme nakonec zvolili způsob vytápění formou kotle na spalování dřeva, na který je napojen horkovzdušný rozvod. Celý systém již prošel zatěžkávací zkouškou, která ukázala, že jsme schopni i při venkovních teplotách pod bodem mrazu uvnitř dosáhnout teploty pohybující se v rozmezí od +15°C do +20°C. Tato skutečnost nás všechny potěšila hlavně z důvodu možnosti organizování tréninků v tomto objektu i během zimy a zároveň i možnosti pořádání závodů na střelnici a ne v náhradním prostoru v sokolovně.

Plánované zprovoznění střelnice i v zimním období významně zvedlo zájem rodičů o přihlášení svých dětí do našeho oddílu. Během prvních dvou měsíců nového školního roku jsme zaznamenali nárůst naší členské základny o 20 nových členů hlavně z věkové kategorie 7–10 let. Noví žáci si mohli své lukostřelecké umění vyzkoušet i v prvním ostrém závodě, který proběhl 28. listopadu 2010 na votické střelnici.

Nezbývá tedy než poděkovat všem zainteresovaným účastníkům tohoto projektu, protože jejich pracovní nasazení a chuť pomoci dobré myšlence byly odměněny pěkným výsledkem jejich práce. Ostatně všichni, kdo byste měli zájem přijít si osobně prohlédnout nové zastřešení střelecké mety na střelnici ve Voticích, tak jste co nejrůznější zváni. Termíny pořádání závodů na střelnici najdete na našich internetových stránkách www.lkvotice.cz. ♦

Petr Kronus

Co se děje v Kamberku

Kamberk, malá obec se 160 trvale žijícími obyvateli, a tím pádem nevysokým rozpočtem, to musí s dotacemi umět, nechce-li ve vývoji ustnout a naříkat na finanční politiku státu, lkát, že nejsou peníze.

Jen díky dotacím máme opravené a zařízené obecní budovy, několik parčíků v létě v plném květu – radost se podívat – a z větší části opravené komunikace.

Také letos se podařilo uspět hned ve čtyřech dotačních řízeních, a získat tak 430 tisíc korun na opravu sakrálních památek, výstavbu dětského hřiště a dosadbu ovocné aleje.

Za 105 tisíc korun z ministerstva pro místní rozvoj jsme obnovili původní sloupovou kapličku v osadě Hrajovice a dalších 128 tisíc korun putovalo na opravu 4 křížků v Kamberku. Zde

nám na opravu jednoho křížku pomohly finance z krajského úřadu. Firma Filip Pazdera z Vlašimi zde odvedla vskutku perfektní práci a novotou zářící památky budou ještě dlouhou dobu vizitkou práce obecního úřadu.

Dalších 156 tisíc korun rovněž z MMR bylo využito na výstavbu dětského hřiště uprostřed obce za kostelem, v místě chráněném před dopravou a hlukem. Zde jsou umístěny dvě soustavy herních prvků, houpadlo a pískoviště s pohodlnou lavičkou pro maminky.

Agentura ochrany přírody a krajiny nám poskytla 41 tisíc korun na dosadbu ovocné aleje podél komunikace vybudované před 4 lety v rámci komplexní pozemkové úpravy.

My prostě stále o něco žádáme, a proto jsme nakonec i relativně úspěšní. Z letošního rozpočtu jsme se na projektech podíleli zhruba 170 tisíci korunami.

Využíváme této příležitosti, abychom se pochlubili tím, že v obci máme během posledních dvou let opravené všechny křížky, je jich celkem 9, všechny za přispění dotací.

A tak nám mohou zbýt finance i na projekty nutné pro dobré fungování obce, které musíme celé hradit z vlastních peněz. Letos mezi nimi byla úprava návsi v druhé naší osadě v Předbořicích za 340 tisíc Kč a úprava přístupové komunikace

k bývalému mlýnu na řece Blanici za 426 tisíc korun.

Obec Kamberk ročně přivítá okolo tisíce návštěvníků regionálního muzea venkova, přijďte i vy, máme vám co nabídnout, celkem 5 místností vás zavede do vesnice uplynulých 150 let. Náš sbor dobrovolných hasičů, založený v roce 1878, patří k nejstarším v regionu. U nás naleznete zachovalou architekturu venkova s dominantou obce kostelem sv. Martina z roku 1725, 13 ha rybníkem Kamberským a tvrzí s první písemnou zmínkou ze 13. století. Rádi vás přivítáme a provedeme. ♦

Ing. Alena Jenšíková, starostka

Činnost zájmových kroužků v Základní škole Načeradec

Děti se v naší škole nejen učí, ale mají i možnost se zapojit do široké nabídky zájmových kroužků, které mohou navštěvovat ve většině případů bezplatně.

Kroužek anglického jazyka (pod vedením Mgr. Marie Fišerové) – činnost dětí je zaměřena prostřednictvím her a dalších aktivit na rozvíjení schopnosti porozumění psanému textu i mluvenému projevu v anglickém jazyce.

Kroužek ruského jazyka – po delší době se naše škola vrátila k výuce ruského jazyka formou kroužku. Všichni žáci páté třídy se učí psát a mluvit rusky pod vedením učitelky Jany Tiché.

Kroužek německého jazyka – Kroužek NJ má na naší škole dlouholetou tradici. V le-

tošním roce docházejí do kroužku NJ žáci ze 4. a 5. třídy.

Florbal – (Mgr. Hana Stupková, vedoucí kroužku) – kroužek je určen pro žáky 1. stupně. V letošním roce je přihlášeno 15 žáků.

Keramika – stejně jako v letech minulých, tak i letos mají děti možnost navštěvovat kroužek keramiky. Práce s hlínou jim napomáhá rozvíjet jemnou motoriku a fantazii.

Sborový zpěv – má na naší škole více než patnáctiletou tradici. V letošním roce si chodí každý pátek do hudebny s paní učitelkou Lenkou Jedličkovou zazpívat 23 žáků. Sbor si říká „Načeradské rošťandy“.

Sólový zpěv – navštěvuje 11 žáků z 5. – 9. třídy. Pod vedením paní učitelky Jedličkové se děti učí správné technice zpěvu na mikrofon.

Sportovní hry – i tento kroužek má na naší škole dlouholetou tradici. V tělocvičně se schází děti z 1. stupně, které mají rády pohyb, soutěživost, hravost. Kroužek vede Jitka Zvárová.

Výtvarná dílna – Výtvarná dílna Sluníčko je určena dětem, které rády tvoří.

V dílně se děti seznamují s různými technikami jako např. decoupage, krakelování, drátování. Výtvarnou dílnu vede Jana Svobodová.

Turistický kroužek – činnost od roku 2008 (kroužek vede Jitka Lorencová a Jana Švárová): akce – pochody Benešovské toulky a Povidlový koláč v okolí Benešova, výlety do Prahy, pohádkové nocování ve škole, výlet do Tábora a Dino-parku v Plzni.

Na škole také funguje kroužek Náboženství pod vedením pana faráře Marcela Timka. Do všech uvedených kroužků se děti mohou přihlásit i během školního roku. Širokou nabídkou zájmových kroužků chceme motivovat žáky ke vhodnému využívání volného času. ♦

Ing. Bc. Jana Beránková, ředitelka školy

O novém vedení obcí je rozhodnuto

Po volbách, které proběhly v polovině října, začala v řadě obcí a měst povolební vyjednávání, která vyvrcholila ustavujícími jednáními nově zvolených zastupitelstev v týdnu od 8. do 15. listopadu. Na nich se vybírali noví starostové na příští čtyři roky.

Ustavující zasedání v deseti obcích Mikroregionu Džbány byla rozložena téměř do celého týdne, poslední zasedání se konalo v pondělí 15. listopadu. V Bystřici obhájil pozici starosty Mgr. Daniel Štěpánek, novou místostarostkou je Ing. Olga Mokošová. V Jankově zůstává vedení obce bez změny, starostou bude i nadále Josef Kocourek a jeho zástupcem Pavel Halaška. V Miličíně ve vedení obce zůstává Jiří Zíka a jako místostarostka byla zvolena Ing. Eva Tábořská. Jediná zásadní změna na postu starosty a místostarosty nastala v Neustupově. Tady byl starostou zvolen Josef Škréta a místostarostou Jaroslav Balík. V Olbramovicích obhájili svo-

je posty Pavel Pohůnek jako starosta a Karel Vyskočil zůstává místostarostou. V Ratměřicích rovněž nedochází ke změně – Mgr. Viktor Liška je starostou a Vladimíra Černá místostarostkou. Vojkov zvolil za svého starostu Františka Baťhu a místostarostou Ing. Miroslava Babického. Post starostky a místostarosty ve Voticích obhájili Jana Kocurová a Tomáš Válek. Vrchotovy Janovice povede i nadále JUDr. Miroslav Synek jako starosta a místostarostou zůstává Josef Čipera. Ve Zvěstově zůstává starostou Bohumil Děd a místostarostou Karel Novotný. ♦

Skládka nedaleko Rudoltic se dočkala rekultivace

V listopadu byla ukončena akce „Rekultivace skládky v Rudolticích“, na kterou městys Vrchotovy Janovice získal dotaci z Operačního programu Životní prostředí. Prostor bývalého

skladiště odpadků nedaleko místní části Rudoltic se tak navrátil přírodě.

Skládka u Rudoltic se nachází v údolí Božkovického potoka na trase z Drachkova do Vrchotových Janovic. Provoz skládky byl ukončen v roce 1995. Okresní úřad v té době nařídil rekultivaci, která nebyla provedena vzhledem k omezeným finančním možnostem obce. Až v roce 2008 byla vypracována žádost a s přispěním peněz z EU se podařilo skládku vrátit opět do stavu, který je blízký přírodě. Podání žádosti o dotaci předcházely průzkum lokality, který měl prokázat, zda ze skládky nevytékají nebezpečné látky.

Na začátku roku 2009 jsme se dozvěděli, že žádost o dotaci byla úspěšná a začala příprava

výběrového řízení, které nakonec vyhrála firma

SITA CZ a. s. Po uzavření smlouvy byla v září 2010 zahájena stavba – nově bylo uloženo potrubí v potoce, který protéká přímo pod areálem bývalé skládky, celý prostor se rozhrnul na menší vrstvy a po okrajích byly vyhloubeny odvodňovací žlaby a na povrchu skládky je teď vrstva zeminy osetá travou.

Celkové náklady akce byly 1 057 745 Kč, z toho 90 % bylo hrazeno z dotace Operačního programu Životní prostředí. Peníze investované do ukončení a návratu skládky zpět přírodě byly využity tak, jak praví Operační program Životní prostředí – pro vodu, vzduch a přírodu. ♦

Návštěva z Mikroregionu Hustopečsko

Ve čtvrtek 9. září jsme přivítali v našem mikroregionu milou návštěvu z jižní Moravy z okolí Hustopečí. Zástupcům obcí jsme připravili odpolední program a ukázali zajímavé projekty, které jsme v uplynulých letech realizovali z programu Leader.

Osmnáct starostů se vydalo nejprve do Ratměřic, kde si prohlédli za doprovodu starosty zázemí místního sboru dobrovolných hasičů. To bylo vybudováno v loňském roce právě díky dotaci z MAS Posázaví, dále kostel sv. Havla, který byl rovněž v loňském roce opraven a otevřen. Návštěva Ratměřic pokračovala krátkým výkladem o sochařských sympozii a naučné stezce. Nakonec jsme se vydali do zámeckého parku, kde si návštěva prohlédla zdejší raritu – sekvojovce obrovské.

Po krátkém přesunu do sousedních Odlochovic nás přivítal starosta Jankova a prezentoval zdejší expozici v hasičském muzeu. Hasičské muzeum postavila obec ve spolupráci s místními hasiči v loňském roce díky finanční podpoře z programu Leader. Po návštěvě muzea jsme se přesunuli na krátkou prohlídku nádvoří zámku. Poté

jsem odcestovali směrem k Jankovu. Během zastávky u památníku bitvy se hosté dozvěděli v krátkosti informace o historii zdejšího kraje, o bitvě u Jankova a naučné stezce, která byla postavena také z programu Leader+ před čtyřmi lety.

Společný program pokračoval ještě během večerního posezení, kde jsme si vzájemně představili naše mikroregiony, jejich fungování, systém práce a také ochutnali kvalitní vína z Hustopečska. Věřím, že během návštěvy jsme měli možnost alespoň částečně vrátit re-

gionu Hustopečsko krásné zážitky, které máme my z loňské návštěvy jižní Moravy, a vzájemně se obohatit o zkušenosti s realizací projektů. ♦

Ratměřice – Vesnice roku 2010

Obec Ratměřice se stala Vesnicí roku 2010 – po loňské Modré stuze za společenský život a letošním krajským vítězstvím postoupily Ratměřice do celostátního kola, které proběhlo na začátku září.

Poté, co na začátku července převzala obec Ratměřice Zlatou stuhu a titul Vesnice roku Středočeského kraje 2010, rozběhly se naplno přípravy na celostátní kolo soutěže. Po večerech jsme se scházeli, přemýšleli a společně diskutovali o tom, jak zaujmout celostátní hodnotitelskou komisi. Ta přijela do Ratměřic 2. září už v půl osmé ráno. Obec během prezentace předvedla, jak pestrý může být život v malé středočeské vesnici. V průběhu čtyřhodinové návštěvy jsme se snažili prezentovat všechny zajímavé aktivity, které se dějí v obci. Soutěžní dopoledne si dobře užili jak hodnotitelé, tak i ostatní účastníci a obyvatelé Ratměřic, což byl možná i jeden z klíčů k velikému úspěchu. Bylo

nádherné se zapojit do příprav a samotné prezentace s ostatními nadšenci z Ratměřic, komise nemohla přehlédnout množství občanů, kteří reprezentovali obec ve všední den dopoledne na úkor třeba svého volna v práci.

V sobotu 11. 9. odpoledne se v Luhačovicích konalo vyhlášení výsledků letošního ročníku soutěže Vesnice roku 2010. Poprvé v historii zvítězila obec ze Středočeského kraje – naše Ratměřice!

Neuvěřitelnou zprávu jsme se dozvěděli prostřednictvím zpravodajského kanálu ČT24. Poté, co jsme viděli konečný verdikt porotců, propukly v Ratměřicích oslavy, které trvaly bezmála dva dny. V neděli odpoledne jsme vyčkávali příjezd starosty Mgr. Viktora Lišky a místostarostky Vladky Černé domů z Luhačovic. A byl vskutku triumfální, čekala na ně celá vesnice a oslavy trvaly do noci, nechyběli novináři, reportéři ani televizní zpravodajství. Přirovnání starostova návratu z vyhlášení soutěže s triumfálním návratem naganského hokejového týmu vůbec nepokulhá. I tentokrát za úspěchem stojí práce týmu, který táhne za jeden provaz.

Přestože jsou Ratměřice nejmenší obcí mikroregionu, jsou rozhodně nejúspěšnější. A to i v rámci republiky. Je to samozřejmě obrovský úspěch obce, ale vnímám to i jako úspěch našeho mikroregionu, který se už nejspíš nebude opakovat. Vítězství je výsledkem skutečnosti, že v obci existuje vlastně jedna velká parta. Mladí i staří jdou spolu za úspěchem, a to je znát. K celkovému vítězství v soutěži ale přispěla podstatně také osobnost starosty. Kromě pres-

tižního titulu získala obec také 2 000 000 Kč od ministerstva pro místní rozvoj.

V celé ČR se do soutěže letos přihlásilo rekordních 361 vesnic, z nichž komise vybrala 13 krajských finalistů a nakonec celkového vítěze Ratměřice. Na druhém místě skončila obec Koloveč z Domažlicka a na třetím místě Hlavnice z Moravskoslezského kraje.

V pátek 22. října se v Ratměřicích konalo slavnostní vyhlášení výsledků soutěže. Na ceremoniál se vesnice připravovala několik týdnů a vše se povedlo na jedničku. Program začal v pravé poledne na pódiu na návsi koncertem dechové hudby Milana Včeláka, ve 13 hodin se uskutečnil první vstup šermířů a v 13:30 už na pódiu účinkovaly ratměřické „hvězdy“ – tedy děti z MŠ, cvičenky aerobiku pod vedením Věry Kunické a country tanečníci z fotbalového béčka. Pak už vše zvážnělo, do stanů přicházeli oficiální hosté v čele s ministrem pro místní rozvoj, protože ve 14 hodin přišlo na řadu slavnostní vyhlášení soutěže. To bylo jedním z nejkrásnějších okamžiků celého dne. Po něm, v 15 hodin, jsme na plátně viděli v premiéře filmovou reportáž o Ratměřicích z dílny Štěpána Luňanského a poté prkna znamenající svět opanovali herci Ratmírový divadelní potulné společnosti. Pro tuto výjimečnou událost nastudovali hru Bitva u Jankova aneb Kterak sedlák Oneš zachránil ves. Během a po představení opět vystoupili šermíři. Další vrchol slavnosti nastal v 16:15, kdy začalo vystoupení skupiny Patrola-Šlapeto s Ofasem Litomiským. Poté v 18 hodin vystoupili další vzácní hosté – Podblanický pěvecký sbor s orchestrem. A vrchol večera už na sále hospody obstarali Kaštánci spolu se speciálním hostem Václavem Vlachem a tajné překvapení v podobě RATM revivalu Boney M. Odpolední doprovodný program pro děti doplnila skupina šermířů ze Šelmberka i skákací hrad a trampolína.

Emoce opadly, náves je uklizená, alkohol vyprchal. Zůstala hezká vzpomínka a velké poděko-

vání partě skvělých lidí, která může za všechnu tu společnou radost! Při vyhlášení soutěže a předávání ocenění obci jsem prožívala nejkrásnější chvíle roku 2010 a určitě i jedny z nejhezčích chvil za dobu práce pro mikroregion. Vítězství obce z Mikroregionu Džbány vnímám jako nejvyšší ocenění našeho společného snažení. Ratměřice jsou další vesnicí našeho malého mikroregionu, která významně v soutěži uspě-

la. Sousední Jankov získal v roce 2006 Zlatou stuhu za krajské vítězství, městys Neustupov byl držitelem Zelené stuhu a městys Vrchotovy Janovice získal Bílou stuhu.

S vítězstvím souvisejí také povinnosti pro starostu obce na příští dva roky. Kromě zajištění propagace soutěže bude v roce 2011 jezdit jako místopředseda krajské komise a předseda republikové hodnotitelské komise Vesnice roku 2011. V roce 2012 se stane předsedou krajské komise a ředitelem soutěže Vesnice roku 2012. Tím ovšem nekončíme, v roce 2012 se Ratměřice zúčastní spolu s vítězem příštího ročníku evropského kola Vesnice roku.

Co napsat na závěr článku, který měl shrnout velký úspěch a obrovský kus práce. Napadá mě. Vesnice roku 2010 je tam, kde dávají Lišky dobrý den.

Ratměřáci a Ratměřice, děkuji. ♦

Eliška Zemanová

Mikroregiony Džbány a Konstantinolázeňsko si vyměňují zkušenosti

Konstantinolázeňsko u nás

Ve dnech 22.–24. 9. 2010 zavítala do Mikroregionu Džbány odborná exkurze z Plzeňského kraje. Konkrétně se jednalo o zástupce svazků obcí Konstantinolázeňsko. Ty pro své starosty a zástupce městských a obecních úřadů uspořádaly

výjezd zaměřený na poznání aktivit a činnosti našeho mikroregionu, seznámení s úspěšnými projekty, systémem fungování a v neposlední řadě také kulturou zdejšího kraje.

Ve středu 22. září v podvečerních hodinách přijelo 10 účastníků odborné exkurze do Bystřice, kde už na ně čekal starosta města společně s manažerkou. Hosty jsme uvítali, společně pověřili a poté jsme se přesunuli do nedalekého sálu, kde jsme zhlédli vtipnou divadelní komedii v rámci probíhajícího ochotnického festivalu. Po jeho ukončení hosté odjeli na ubytování do Pičína.

Další den po snídani jsme opět vyrazili za poznáním našich mikroregionálních zajímavostí. Ve Voticích nás v obřadní síni městského úřadu přivítala starostka a krátce představila město a proběhla prezentace aktivit a fungování Mikroregionu Džbány. Následovala řada odborných dotazů k systému fungování a realizovaným akcím.

Potom už se návštěva vydala na „terénní průzkum“ Votic. V doprovodu starostky zavítala do informačního centra, expozice vlastivědného klubu, na nové autobusové nádraží nebo k rekonstruované budově mateřské školy. Měli jsme také jedinečnou možnost si prohlédnout prostory kláštera s odborným výkladem. Zavítali jsme také k Božímu hrobu, největší místní sakrální památce. Celá procházka městem byla v duchu cíle konverzace s kolegy starosty. Dopolední část návštěvy byla ukončena obědem v restauraci U Modré kočky na kopečku. Odpolední část programu jsme zahájili v areálu Ochrany fauny ČR, kde se návštěvníci seznámili s její pestrými činnostmi a prohlédli si zdejší obyvatele ze zvířecí říše. Po prohlídce jsme odcestovali do Vrchotvých Janovic, kde jsme si prohlédli zámek. Cestou zpět jsme nevynechali zastávku u obce Kallistě (v srdci přírodního parku Džbány-Žebrák) s dalekým výhledem do našeho kraje. Ubytovaní a večerní přátelské posezení bylo zajištěno v areálu dostihového centra firmy Rabbit v Pičíně nedaleko Jankova. Večerní posezení bylo

ve znamení přátelské a pohodové atmosféry a rovněž výměny informací a zkušeností nejen mezi vedením mikroregionů, ale i mezi starosty našich obcí.

Ráno se hosté přesunuli do Jankova, po snídani a představení obce se návštěva vydala na prohlídku obce a realizovaných projektů. Hosté zavítali i do nedalekých Odlochovic, kde obdivovali nově vybudované hasičské muzeum a zdejší zámek. Poslední zastávkou na pomezí Jankova a Ratměřic byl památník bitvy – tady jsme vyslechli krátký výklad o historii této významné válečné události. Pak už jsme se přesunuli do sousední obce Ratměřice, kde se hosté ujal starosta a současně předseda svazku obcí. Návštěva si prohlédla nově vybudované zázemí pro hasiče, ve společenské místnosti si vyslechla zajímavou prezentaci o obci a během procházky podzimním parkem obdivovala sekvojovce, představili jsme jí také projekt otevřeného kostela nebo exponáty ze symposií. Návštěva Ratměřic – Vesnice roku 2010 – jsme zakončili společným obědem.

Naše návštěva v Mikroregionu Konstantinolázeňsko

Tak jako zástupci z okolí Konstantinových Lázní čerpali nápady a vyměňovali si zkušenosti u nás, i my jsme o týden později vyjeli na dvou denní zkušenou na západ Čech do Mikroregionu Konstantinolázeňsko.

Ve dnech 30. 9. – 1. 10. 2010 pořádal Mikroregion Džbány pro své starosty, zastupitele a zástupce městských a obecních úřadů odbornou exkurzi zaměřenou na poznání aktivit a činnosti podobného mikroregionu, seznámení s úspěšnými projekty, systémem fungování a v neposlední řadě také kulturou západočeského sdružení obcí. Výběr právě Mikroregionu Konstantinolázeňsko nebyl náhodný – svazek obcí je nám podobný nejen svou rozlohou, počtem sdružených obcí a systémem fungování, ale také tím, že je členem dobře fungující místní akční skupiny, realizuje projekty z Leadru a v letošním roce slaví rovněž 10 let od svého založení.

Ve čtvrtek ráno se vydalo společně 42 účastníků z Votic a okolí směrem na Konstantinovy Lázně, které leží mezi Stříbrem a Mariánskými Lázněmi. Jsou sídlem Mikroregionu Konstantinolázeňsko, který sdružuje 9 obcí. Po obědě, krátkém představení a charakteristice regionu jsme se vydali blíže poznat obce a zajímavá místa – navštívili jsme farmu, která se zaměřuje na

turistiku s koňmi, navštívili jsme město Bezruč, kde jsme měli možnost pohovořit se starostou o právě probíhajících projektech, prohlédli jsme si jeden z prvních lanových parků v centru obce a nakonec jsme zavítali na vrch Krasíkov. Ten tvoří dominantu a symbol celého mikroregionu – je tu bývalá zvonice, kostel a zřícenina hradu Švamberk. Všechny tyto objekty byly v posledních letech opraveny díky společným mikroregionálním projektům. Během večere, ostatně jako celé odpoledne, probíhala čilá diskuse mezi starosty, vedením svazku a manažerkou z Mikroregionu Konstantinolázeňsko Mirkou Válovou. Ta nám byla po celou dobu exkurze výborným průvodcem, společníkem a studnicí informací. Večerní posezení bylo ve znamení setkání se starosty Konstantinolázeňska a prezentace regionálních produktů.

Další den dopoledne jsme si vzájemně prezentovali naše mikroregiony, představili jejich historii, současné fungování, úspěšné projekty a předali propagační předměty – za náš svazek jsme jako dárek vzeli nejen brožury, ale také keramické džbány s logem mikroregionu. Po prezentacích jsme vyrazili za poznáním lázeňského města Konstantinovy Lázně – konkrétně jsme viděli nově zrekonstruovaný park, autobusový terminál nebo centrální část obce. Samozřejmě jsme ochutnali i místní léčivé prameny. Po obědě jsme navštívili zrekonstruovanou mateřskou školu v obci Záchlumí a skládku odpadů a třídící linku sdružení obcí u Černošína. Pro řadu z nás to byla zajímavá zkušenost a přímé setkání s realitou odpadového hospodářství obcí. Nakonec nám starosta Černošína představil svoji obec. Exkurze pro nás byla přínosem a dobrou příležitostí se vzájemně poznat a stmelit náš kolektiv během druhého společného výjezdu. Mohli jsme vidět, jak funguje svazek obcí jinde v republice a porovnat velký rozdíl mezi strukturou obcí Středočeského kraje a regionu, který byl

postižen poválečným vysídlením. Doufám, že návštěva byla inspirací pro obce, jejich rozvojové projekty a důkazem, že sdružovat se v mikroregiony, vzájemně spolupracovat, podporovat se a inspirovat, má smysl.

Celý projekt „10 let (spolu)práce – 10 let zkušeností“ je podpořen z Programu obnovy venkova ministerstva pro místní rozvoj a jeho další částí je vydání informační brožury o obcích a projektech realizovaných ve spolupráci s mikroregionem. ♦

Zkušenosti z Francie aneb léto v MAS Burgundsko

Na jaře letošního roku jsem uspěla v konkurzu Středočeského kraje a byla jsem vybrána mezi čtyři účastníky stáže v rámci programu Praktikantská kancelář do oblasti Burgundsko ve Francii. Region Burgundsko je jedním ze zahraničních partnerských regionů Středočeského kraje. Po dohodě s krajským úřadem a vzhledem k mému profesnímu zaměření jsme jako náplň stáže zvolili výměnu zkušeností v oblasti regionální politiky, dotačních možností veřejného sektoru a systému fungování mikroregionů a místních akčních skupin ve Francii.

Na začátku července jsem odcestovala do Dijonu, který je „hlavním městem“ regionu Burgundsko. Burgundsko leží ve východní části Francie, mezi Paříží a městem Lyon. Svoji rozlohou, počtem obyvatel a strukturou venkova je našemu Středočeskému kraji hodně podobné.

První pracovní týden jsem strávila pod vedením pana Duvala (ten byl garantem celé mé stáže) na Úřadu regionální rady Burgundsko, což je obdoba našeho krajského úřadu. Jeho kancelář zajišťuje poradenství a servis pro obce a mikroregiony, konzultuje projekty a pomáhá obcím zajišťovat spolufinancování akcí z rozpočtu kraje. Pod vedením pana Duvala jsem se seznámila s politickým systémem Francie na regionální úrovni.

V průběhu prvního týdne jsem prostudovala řadu dokumentů a materiálů, které charakterizovaly oblast Burgundsko a jeho specifika na národní i mezinárodní úrovni. Druhý a třetí den

prvního týdne stáže jsem měla možnost zúčastnit se národní konference k programu Leader v sousedním regionu Franche-Comté. Konference pro mě byla velkým přínosem, mohla jsem porovnat programy spolupráce na národní a mezinárodní úrovni, které realizují v jiném evropském státu. V průběhu dvoudenní konference jsem získala několik důležitých kontaktů a poznala řadu zajímavých lidí. Témat k diskusi bylo mnoho a mezi účast-

níky se rychle rozeběhla informace, která volně přeložená zněla: „je tady nějaká Češka, mluví francouzsky a pracuje v místní akční skupině, jděte se na ni podívat“. Dva dny jsem tedy strávila čilou konverzací o tom, jak to děláme my v Posázaví, a večer usínala se slovníkem pod hlavou nebo častěji na hlavě, když jsem usnula při hledání odborné slovní zásoby na druhý den.

Zbytek týdne jsem jezdila s kolegy pana Duvala z odboru regionálního rozvoje, kteří konzultovali projekty v různých místech regionu. Jen na okraj – když jsme cestovali po Burgundsku za projekty, většinou jsem se ptala, jak daleká cesta nás čeká, kam jedeme. Často mi řekli, že prý jen kousek, což bylo obvykle 150–250 km. Prostě měřítko vzdálenosti a výrazu „to je kousek“ je v každé zemi jiné.

Druhý týden stáže jsem se přesunula z Dijonu vlakem asi 30 kilometrů jižně do města Beaune. Zde jsem sbírala zkušenosti v místní akční skupině (MAS) Pays Beaunois. Místní akční skupina leží v samém srdci nejvyhlášenější vinařské oblasti Evropy a má velké množství významných památek (nejznámější je středověký hospic v Beaune), což se pozitivně odráží v příjmech z cestovního ruchu. MAS Pays Beaunois má 36 partnerů, z toho jsou 4 mikroregiony. V průběhu týdne jsem se seznámila s chodem MAS, systémem fungování a financování projektů, několik realizovaných projektů jsem navštívila také v terénu v době, kdy probíhaly jejich kontroly před vyplacením výdajů.

Další týden v pondělí jsem odcestovala opět vlakem z Beaune do nedalekého města Chalon sur Saône,

kde sídlí MAS Pays du Chalonais. Obdobně jako předešlý týden jsem měla možnost porovnat fungování MAS u nás a ve Francii, připravila jsem prezentaci naší MAS a mikroregionu a viděla několik zajímavých realizovaných projektů. Oba týdny, po které jsem měla možnost pracovat v místních akčních skupinách, jsme se s francouzskými kolegy intenzivně zabývali myšlenkami a nápady na možné mezinárodní projekty. Máme poměrně dost společných témat, na kterých by se dal postavit projekt na mezinárodní úrovni, jako třeba vodáctví a příroda kolem řeky, kulturní památky nebo naučné stezky.

Během posledního víkendu, který jsem strávila ve výše uvedeném městě, tady probíhal jeden z největších francouzských festivalů pouličního umění „Chalon dans la rue“ (v překladu „Město na ulici“). Měla jsem možnost vidět, jak se Francie baví na podobných akcích a poznat specifický druh umění a zábavy, kdy ulice města zapl-

nila divadla, hudební a taneční skupiny, malíři, klauni atd.

Pokud bych měla hodně stručně shrnout porovnání programu Leader u nás a ve Francii, dá se říci, že základní systém je stejný jako u nás – MAS ve Francii mají podobné partnery z veřejného a soukromého sektoru, programový výbor, výběrové komise a realizují projekty na základě strategie stejně jako my. Programový výbor tvoří statutární zástupci partnerů a schází se 2–3krát ročně. Programový výbor vybere podporované fiche na konkrétní rok a jmenuje pověřenou pracovní skupinu, která se schází častěji než programový výbor. Pracovní skupina provádí i „předvýběr“ projektů a dává doporučení programovému výboru, které projekty vybrat k financování. Výše dotace z Leadru je pro všechny žadatele maximálně 50 procent, obce a svazky obcí mají možnost požádat regionální radu o spolufinancování ve výši dalších 20–30 procent. S tím pomáhá obcím právě odbor regionálního rozvoje regionální rady, kde pracuje i pan Duval.

Základní rozdíl mezi fungováním mikroregionů u nás a ve Francii je v tom, že francouzské mikroregiony jsou oficiálně zařazeny do struktury státní samosprávy a mají každoroční daňové příjmy stejně jako obce. Ovšem mají také více po-

vinností a jsou intenzivněji kontrolovány státem. Do konce roku 2011 mají všechny obce povinnost být členy některého mikroregionu (svazky obcí sdružují v průměru 20 obcí nebo měst).

Na poslední týden stáže jsem se vrátila zpět do Dijonu na Úřad regionální rady Burgundska, konkrétně na odbor cestovního ruchu – oddělení říční turistiky. Zde jsem měla možnost poznat koordinaci aktivit v cestovním ruchu, zejména těch, které bezprostředně souvisí s turistikou po burgundských kanálech a cykloturistikou. Tento týden byl bohatý na praktické poznatky z terénu. Každý den jsem byla přítomna nějakému jednání s partnery v oblasti vodácké a říční turistiky, měla jsem možnost mluvit s konkrétními aktéry cestovního ruchu a porovnat možnosti s naším regionem. Řeky a kanály jsou v Burgundsku využívány pro vodní turistiku na výletních lodích, které si klienti pronajímají. Vodáctví, tak jak ho známe na Sázavě, není v Burgundsku tak časté, protože zdejší řeky a kanály jsou široké a klidné. Třeba řeka Saône je přibližně stejně široká jako Vltava pod Karlovým mostem v Praze. Několikrát během stáže jsem představovala projekt Čistá řeka Sázava, který zaujal. Ovšem setkala jsem se i s reakcí, proč lidem odhazování odpadků

do řeky a kolem řeky prostě nezakážeme. Vysvětlit mentalitu českého vodáka a francouzského uživatele řeky byl mezinárodní oříšek.

Stáž pro mě byla velmi přínosná jak po profesní stránce, tak po jazykové. Byla výbornou příležitostí pro získání nových poznatků, zkušeností a kontaktů pro mezinárodní spolupráci. Díky stáži jsem měla možnost porovnat dva podobné evropské programy, jejich fungování, využívání a konkrétní výstupy ve dvou odlišných evropských státech a poznat bezpočet zajímavých lidí. Co se týče jazykového zdokonalení, jednoznačně oceňuji to, že jsem téměř každý den byla s jinými lidmi (kolegové mých garantů stáže, aktéři nejrozličnějších jednání), a měla tak možnost mluvit s velkou skupinou rodilých mluvčích. Také jsem si obohatila slovní zásobu o řadu odborných a hovorových termínů a výrazů.

Ovšem stáž měla také své stinné stránky, které se týkaly zejména kvality ubytování a konečných nákladů na měsíční pobyt.

Kdybych měla možnost se stáží zúčastnit za stejných podmínek, řekla bych „jedu znovu“. Pracovní a jazykové zkušenosti a získané kontakty za to stály!!! ♦

Eliška Zemanová

►► Mikroregion Český smaragd

Mikroregion Český smaragd na Benešovsku začal spolupracovat s Posázavím o.p.s., získal svého manažera a plánuje svižnější rozvíjení obcí

Mikroregion Český smaragd se nadechl a startuje svoji novou etapu. Obce svazku kolem Trhového Štěpánova budou těsněji spolupracovat, pokusí se o dynamičtější rozvoj a vypracují vlnidné prostředí pro své obyvatele i návštěvníky.

Také proto má teď mikroregion Český smaragd svoji manažerku. Zaměstnává ji společnost Posázavím o.p.s.

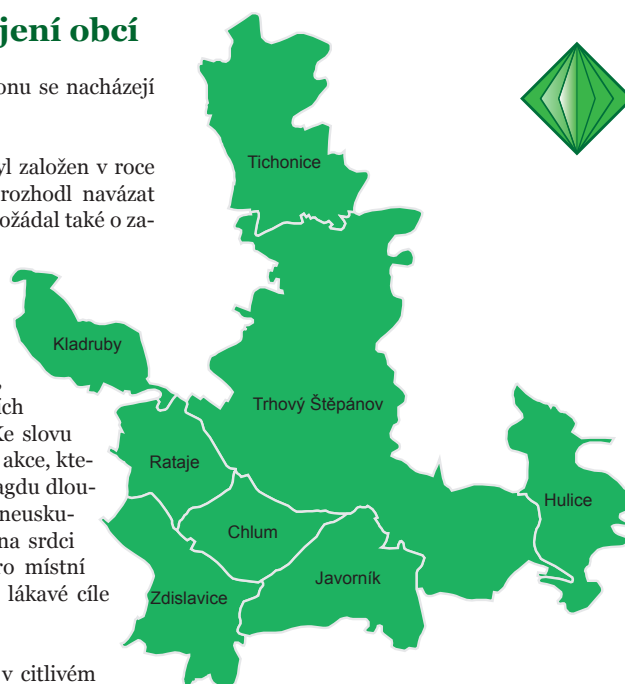
Město, městys, vesnice a malebné osady Českého smaragdu najdete v členité oblasti Vlašimské pahorkatiny – na území od Javornické hůry až ke břehům řeky Sázavy a vodní nádrže Želivka. Svazek tvoří osm obcí: Trhový Štěpánov, Zdislavice, Hulice, Kladruba u Vlašimi, Tichonice, Rataje, Chlum a Javorník. Uskupení se nazývá Český smaragd podle jeho výjimečně krásné a bohaté přírody, ve které převládá zelená barva, tak jako v proslulém drahokamu. Všudypřítomné jsou lesy a háje. V regionu se nacházejí i vzácné přírodní lokality.

tomné jsou lesy a háje. V regionu se nacházejí i vzácné přírodní lokality.

Mikroregion Český smaragd byl založen v roce 2006. Po letech existence se rozhodl navázat spolupráci s Posázavím o.p.s. Požádal také o zajištění manažera, který by měl obcím v nové strategii pomoci. Manažerkou Českého smaragdu se stala Eva Vrzalová. Postupy a náměty k práci bude čerpat právě v Posázaví o.p.s., která už s většinou sousedních mikroregionů spolupracuje. „Ke slovu by hlavně měly přijít investiční akce, které jsou v obcích Českého smaragdu dlouho připravované, ale doposud neuskutečněné. Zástupcům obcí leží na srdci v první řadě dobré zázemí pro místní občany, ale plánují také nové, lákavé cíle pro turisty,“ říká Eva Vrzalová.

„Půvab zdejšího kraje spočívá v citlivém soužití předků s přírodou a metafyzickým. Na polních cestách i hluboko v lesích najdete řadu posvátných míst, typické jsou studánky. Lidé k nim chodí rozjímat odnepaměti,“ přibližuje mikroregion jeho nová manažerka. „O opravdových raritách často vědí jen místní obyvatelé. Například v dosud nenápadném městysi Zdislavice je kostnice – jedna z mála ve středních Čechách. Povědomí o Českém smaragdu by se mělo změnit a obce by měly získat větší šanci k vylepšení zdejšího prostředí,“ doplňuje.

Eva Vrzalová

CHOPOS je opět o rok starší

Čas neúprosně letí a je za námi další rok. Pro zástupce obcí bylo období 2010 určitým mezníkem, v němž končilo uplynulé čtyřleté volební období a zcela nedávno začalo nové. Někteří představitelé opustili své posty, jiní pokračují ve funkcích dále, v řadě obcí došlo ke změnám ve vedení místních samospráv. Není tomu jinak i v obcích sdružených v mikroregionu CHOPOS. Společně se začínajícím obdobím 2010–2014 se zamýšlíme nad minulými lety, ale hlavně nad tím, co bude dál. Jaké jsou představy o budoucí spolupráci? Co chtějí z hlediska obcí po mikroregionu? Nebo co v nadcházejících letech učinit?

Na prvním povolebním zasedání si starostové na zmíněné téma pohovořili. Například o tom, že chápou rozvoj celého území a vzájemné snažení jako velmi důležité a nutné i do budoucna finančně zajistit. Bylo nalezeno, oproti minulým letům, řešení rovnoměrnějšího rozložení výše příspěvků v závislosti na velikosti jednotlivých obcí. Nebylo to zrovna snadné téma, vyžadovalo podrobnější analýzu, ale pokud je na všech stranách dobrá vůle nalézt řešení, je dohoda nasnadě. Vůbec dobrá vůle všech představitelů obcí (sdružených ve svazku obcí CHOPOS) řešit někdy i nelehké otázky je od založení mikroregionu velkou devizou, která není jinde až tak samozřejmá. Přejme si, aby nám dobré vzájemné vztahy ještě dlouho vydržely.

Dalším námětem diskuze byla realizace již rozjetého projektu vybudovat v území mikroregionu naučné místo s rozhlednou. V současnosti je vyhotovena dokumentace k územnímu řízení a zbývá dokončit stavební a prováděcí dokumentaci. Starostové se dohodli, že společně sdruží prostředky na dokončení dokumentací pro následné získání stavebního povolení. Tím ale vše teprve začíná, i když se na projektu pracuje již bezmála tři čtvrtě roku. Vzhledem ke složitosti se o záměru doposud moc nehovořilo. Až nyní je ta správná chvíle projekt trochu představit.

Naučná stezka s rozhlednou (zatím pracovní název)

Jde o projekt, který si, myslím, nemá co do obahu a vzájemné spolupráce z hlediska území mikroregionu období. Pokud vše dobře dopadne, vznikne zde velmi zajímavé atraktivní místo, kterým se bude moci pochlubit každá obec sdružená ve svazku obcí CHOPOS. Ale nejen to. Tím, že hodláme do projektu zapojit i všechny školy, přírodovědné organizace a v neposlední řadě i všechny podnikatele působící či žijící v mikroregionu, stane se (pevně v to věřím) rozhledna s naučnou stezkou v očích všech lidí vý-

znamnou dominantou, která se dlouhodobě zapíše do historie území ležícího mezi Benešovem a Vlašimí. Pro realizaci záměru byla vybrána nejlépe situovaná lokalita v katastrálním území Lbosín. Jde o nejvyšší bod uprostřed mikroregionu, který svou polohou splňuje požadavky pro zrealizování projektu. Navíc se jedná o území, které je ve vlastnictví jedné ze sdružených obcí, ta se záměrem souhlasí, a tudíž nic nebrání tomu, aby mohl být zdárně zrealizován. V současné době, jak už bylo řečeno, se projektuje a je za námi řada přípravných fází plných jednání vedoucích snad již ke zdárnému konci. Na celém konceptu intenzivně spolupracuje velmi úspěšná projektantka Ing. arch. Iveta Torkoniaková, která má bohaté zkušenosti s výstavbou staveb vyžadujících vysoké nároky na estetiku a statiku.

Co je smyslem projektu?

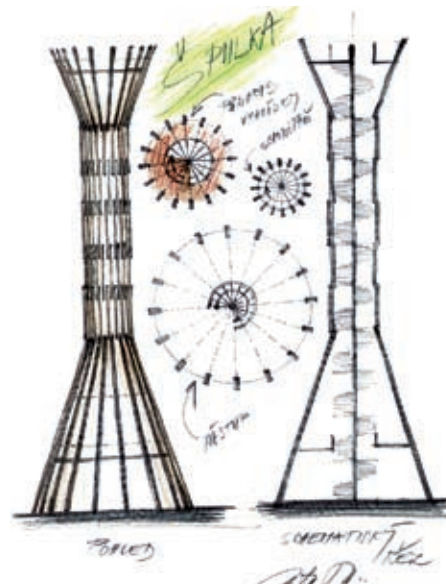
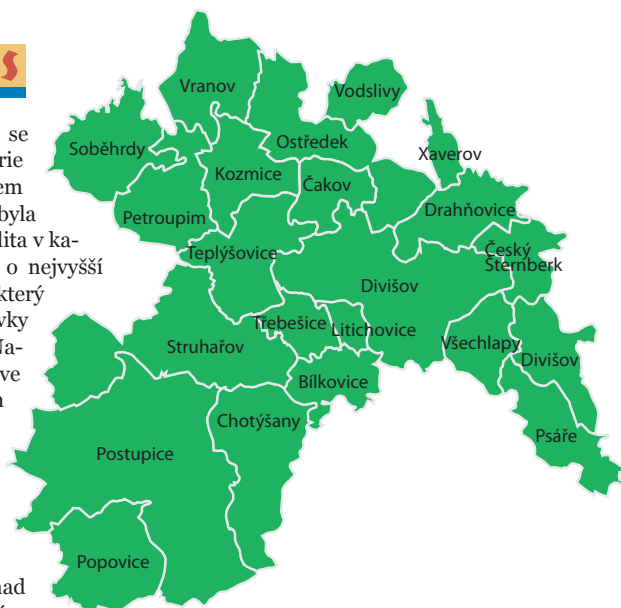
V první řadě bude dlouhodobě poskytovat informace všem návštěvníkům o našem rodném území.

Dále vytvoří volnočasový prostor pro prezentaci soustředěných informací o celém mikroregionu.

Nenásilnou, přesto atraktivní formou bude informovat o obcích sdružených v CHOPOSu.

Návštěvníci se budou moci seznámit s historií obcí, ale i se současností. Cílem je vzbudit zájem o území u mladších generací, které se v důsledku současného velmi konzumního a úspěchaného života nezajímají o dění v místě svého bydliště, natož v sousedních obcích, které leží takřkajíc za humny.

Umístění informace v blízkosti rozhledny pak doplní následný rozhled do okolní krajiny. Návštěvníkům vyhlídky bude nabídnut výhled do krajiny plné jasných identifikačních prvků, o kterých se dozvědí v blízkosti rozhledny či podél stezky (dominantní objekty okolních, ale i vzdálených obcí). Jako na dlani bude i okresní město Benešov.

K nalezení zde budou jednak nadčasové informace, ale budou se zde pravidelně objevovat i aktuality.

Stezka vedoucí ze Lbosína na vrchol Březák (tak se mimochodem kopec jmenuje) by měla nabídnout malým návštěvníkům zábavu v podobě drobných dovedností (chůze přes lávku, přeskačování z kamene na kámen, ale třeba i naučné kvízy, apod.).

Podél naučné stezky je záměrem vytvořit zajímavá zastavení, která poskytnou informace o okolní přírodě (výskyt různých druhů fauny a flóry), neměly by zde chybět informace o geologii, zeměpisné poloze, podnebí, apod.

Nabídka letáků, brožur a dalších tiskových materiálů z regionu a blízkého okolí samoobslužným způsobem bude samozřejmostí.

Záměrem projektu je ztvárnit rozhlednu jako symbol pevného či křehkého spojení obcí do jednoho svazku (CHOPOS). Tím už podkřívám samotný vzhled rozhledny. Z několika návrhů byl vybrán tvar stavby připomínající špulku. Představa špulky přináší do projektu jasnou indicii,

kteřá vybízí k využití určité symboliky projektu. Obvykle byla špulka vytvořena k navinutí něčeho dlouhého, pevného, někdy i křehkého. Tato symbolika trefně vystihuje spojení obcí do svazku s cílem spolupráce na rozvoji celého území.

Jak je patrné, stojí před námi velmi pěkný, ale nesnadný úkol. Přejme si, aby se plánovaný zámeř vydařil a přešel z papírové podoby do reality. Pokud bude v CHOPOSu vládnout přátelství a dobrá vůle řešit i nelehké otázky jako doposud, věřím, že vše dobře dopadne.

Na závěr bych chtěl poděkovat za spolupráci všem zástupcům obcí (novým i staronovým), kolegům z Posázaví a spolupracujícím firmám s přáním mnohých úspěchů, pevných nervů a trpělivosti, ale hlavně dobré nálady, se kterou jde vše mnohem lépe. ♦

Miroslav Kratochvíl

Přehled dotačních prostředků, které přitekly ve vzájemné spolupráci do území mikroregionu

Dotační fondy	přidělená dotace v Kč
Fond rozvoje měst a obcí (zkráceně FROM)	208 322,-
Fond hejtmana Středočeského kraje	60 000,-
Ministerstvo pro místní rozvoj – infrastruktura	500 000,-
Ministerstvo pro místní rozvoj – památky	399 000,-
Ministerstvo pro místní rozvoj – hřiště	130 000,-
Ministerstvo pro místní rozvoj – oprava komunikací	20 194 000,-
Středočeský kraj – Fond sportu	124 000,-
Středočeský kraj – kultura	279 500,-
Strategický plán leader – Posázaví o.p.s.	1 800 000,-
Soutěž Vesnice roku	37 500,-
Ministerstvo pro místní rozvoj – CHOPOS	182 000,-
CELKEM	23 914 322,-

Pomoc pro Heřmanice

V letošním roce postihla řadu obcí v České republice živelná katastrofa v podobě rozsáhlých povodní. Srpnová blesková povodeň v Libereckém kraji udeřila nebyvalou silou – odborníci ji označili za tisíciletou vodu. V Heřmanicích smetla několik domů, mezi nimi i historickou roubenku. Velké škody voda napáchala také na komunikacích. Nepříjemná a emocionálně vypjatá událost vzbudila opět vlnu solidarity a chuti pomoci druhému v nouzi. Nebylo tomu

jinak ani v obcích sdružených v mikroregionu CHOPOS. Během jednoho měsíce shromáždily prostředky v celkovém objemu 210.000 Kč, které zaslaly na účet obce Heřmanice postižené v srpnových dnech bleskovou povodní nevídaného rozsahu. Spolu s vybranou částkou byl zaslán dopis s projevem solidarity.

Akce se zúčastnila i obecně prospěšná společnost Posázaví. ♦

Pohádková noc v ZŠ Postupice

Mezi již tradiční akce ke zpříjemnění času adventu a těšení se na vánoční nadílku i prázdniny, patří na naší škole Pohádková noc. Každoročně se na ni těší malé děti a snad ještě více velcí pomocníci a někteří zaměstnanci školy. Pokaždé se ve ztemnělé škole odehrává jiný pohádkový příběh. Letos se vše odehrávalo v pohádkové říši, které vládne kouzelník Zezula.

V podvečer 26. listopadu přišly děti z 1. až 3. třídy v doprovodu svých rodičů před školu se sbaleným spacákem. Při vstupu do školy

si je převzaly pohádkové postavičky vodník, princezna, vlkodlak, loupežník (pomocníci z 8. a 9. třídy) a děti byly vtaženy do pohádkového příběhu, kterým prováděla správkyně pohádkové říše (paní učitelka 4. a 5. třídy). Při vstupu přinášely pro kouzelníka Zezulu (paní školník) dary – skývu chleba, louč dřeva a kaštany. (Výrazem „louč“ a „skýva“ jsme zamotali nejednu hlavu dětí, ale i některých rodičů). Ne všichni však úkol splnili, a tak se kouzelník rozlobil a začaroval pohádkové postavičky. Aby je děti vysvobodily, musely splnit důležité úkoly – poznávání hodin, zavazování čarodějných bot, zatloukání hřebíků, navlékání kouzelné jehly.

A jak myslíte, že to dopadlo? Choť kouzelníka (paní účetní) a hodná paní kuchařka (paní ředitelka) kouzelníka přemluvily a pohádkové postavičky se vrátily. Pohádková babička (paní učitelka 1. třídy) si s dětmi povídala o pohádkových knížkách, pohádkový fotograf (paní učitelka 2. třídy) vše zdokumentoval. Potom všichni

hledali poklad, tancovali a závěrečným překvapením bylo venkovní vypouštění lampionků splněných vánočních přání. Malé děti se pak pomalu ukládaly do spacáků a velcí pomocníci čekali na „svého tradičního“ bobříka odvahy. Půlnoční podpis listiny na hřbitovní zdi jsme pro ně nemohli vynechat.

Ráno všichni dostali sladkou odměnu za statečnost, kouzelníkem vlastnoručně podepsaný diplom a k čaji bábovky, které nám upekly paní kuchařky. Malé děti odcházely plné dojmů a velcí pomocníci rychle uklidili školu a odploužili se domů „konečně“ se pořádně vyspat.

Celou akci průběžně nafotil p. učitel a fotografie můžete vidět na www.zs.postupice.cz ♦

Jana Jíšová

Jak to vidím já

Před čtyřmi lety jsem se přestěhovala ze stotisícového města na severu Moravy do menší vesnice nedaleko Benešova. Můj život se tím diametrálně změnil. Na vlastní kůži jsem poznala rozdílný způsob života, a to nejen co se týká vesnice a města, ale také života v odlišném regionu. Region Posázaví je tvořen převážně malými obcemi, které mají podobné problémy a potřeby. Převažuje tu zemědělská výroba v malých sídelních útvech. Již v historii bylo Posázaví hospodářským zázá-
mím středních Čech i místem odpočinku.

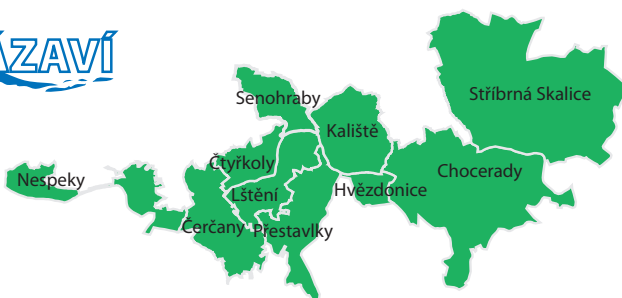

V polovině srpna jsem začala pracovat jako manažerka dotací pro svazek obcí Malé Posázaví, které je součástí velkého regionu Posázaví. Významným krajinným prvkem, který určuje život lidí v Malém Posázaví, je řeka Sázava. Ta odkazívá přináší život do údolí, kterým se vine. Bývala místem, kam se chodilo prát prádlo, její voda sloužila jako pohon mlýnů

MALE POSAZAVI

a později malých vodních elektráren. Významná pro řeku Sázavu byla doba, kdy byla jedinou možnou dopravní cestou pro dřevo vytěžené v posázavských lesích.

I v současné době se kolem řeky sdružují aktivity spojené s časem prázdnin a volných víkendů. Dnes je to o to jednodušší, že se vodáci nemusí starat o to, jak přepraví svoji kánoí proti proudu, a mohou plně využít služeb, které nabízejí půjčovny lodí s veškerým servisem, který k tomu patří. Krásný členitý lesnatý terén s hlubokým zářezem řeky Sázavy a četnými přítoky stékajícími ze zalesněných svahů zvyšuje turistickou atraktivitu mikroregionu. Kromě řeky se zde nachází řada kulturních a zvláště církevních památek a drobných sakrálních staveb. Malé Posázaví je také oblíbeným místem pro trvalé bydlení. Pro mikroregion je významná blízkost hlavního města Prahy a dalších větších měst jako je Benešov, Kutná Hora a Říčany, kde lidé nacházejí práci, vzdělání, odborné lékaře, kulturní vyžití, možnost nákupů a další služby, a je zde také dobrá dopravní obslužnost. Mikroregionem prochází dvě významné komunikace, a to dálnice D1, silnice E55 a také železniční trať Čerčany–Světlá nad Sázavou. V řadě míst funguje spolehlivé pražské příměstské autobusové spojení.

Mým úkolem je sledovat celé dotační prostředí a doporučovat obcím, jaké projekty mají připravovat a jakým směrem se ubírat. Mě osobně zajímá vývoj svazku, jeho posílení považuji za důležité. Neméně důležité je, aby obce spolupracovaly, podnikaly společné projekty a společně svůj svazek propagovaly. Budu se snažit připravovat společné svazkové projekty zaměřené jednak na občanskou vybavenost celého území, ale také na prezentaci mikroregionu jako takového.

Malé Posázaví poskytl dotaci obci Heřmanice postižené letošní povodní.

Svazek obcí Malé Posázaví se zařadil do dlouhé řady dárců, kteří finančně pomohli obci Heřmanice s 232 obyvateli. Ze svého rozpočtu přispěl částkou 10 000 Kč na obnovu majetku po povodni, která napáchala na severu Čech obrovské škody. Všechny obce Malého Posázaví se nacházejí v těsné blízkosti Sázavy, a tak si dobře uvědomují, co voda dokáže. ♦

Kateřina Chobotová

Mikroregion Malé Posázaví vyrazil pro zkušenosti za sousedy na jih

Za podpory financí ministerstva pro místní rozvoj navštívili zástupci Malého Posázaví úspěšné projekty města Kasejovice z Mikroregionu Blatensko.

Projekt s názvem „Pro zkušenosti za sousedy na jih“ se uskutečnil ve dnech 3. – 5. 9. 2010. Zástupci deseti členských obcí svazku obcí Malé Posázaví se seznámili s úspěšnými projekty realizovanými pomocí různých dotačních titulů.

Město Kasejovice v čele s paní starostkou Čápkovou se pochlubilo čerstvě zrekonstruovaným kulturně-společenským a vzdělávacím centrem, které město využívá zvláště pro kulturní akce. Nachází se zde obřadní síň, knihovna, klubovna a společenský sál, který využívá také místní základní škola k slavnostním příležitostem a senioři Univerzity třetího věku. Dostalo se nám

vřídlného přijetí s velmi zajímavým a inspirativním výkladem o investičních akcích města Kasejovice. S paní starostkou jsme absolvovali procházku po obci, která má nově vybudovanou kanalizaci, silnice a chodníky, a také nás upoutal mimořádný pořádek v obci. Navštívili jsme mateřskou školu, kde jsme si pochutnali na výborném obědě, a prošli si nově vybavenou kuchyní, která vaří obědy i pro žáky základní školy. Díky úspěšné realizaci projektu je školka v novém kabátě, o který se zasloužily rovněž děti se svými učitelkami díky účasti v soutěži „Jakou barvu by měla mít moje školka“. Jejím prostřednictvím se děti mohly zapojit do komunitního života v obci a samy přispět ke zvelebení místa, kde žijí.

Nedaleko školky se nachází pozdně barokní synagoga, ve které dnes sídlí muzeum, a kde jsme měli zajištěn výklad o zdejších sbírkách.

Dále nás nadchla nově zrekonstruovaná škola s tělocvičnou, kde nás přivítal pan ředitel se svou zástupkyní a následně nám udělal menší exkurzi po škole. Vedle školy je volnočasové centrum v podobě víceúčelového hřiště pro jedenáct druhů sportů. Všechny zástupce obcí velmi překvapilo, že je celý areál volně k dispozici široké veřejnosti a je otevřen zdarma. A tak bychom se měli i my poučit ze slov paní starostky, která říká: „Rekonstrukce byly placeny z veřejných peněz, a tak by měly sloužit veřejnosti.“ ♦

Renata Vondráková už byla manažerkou i starostkou

Renata Vondráková už byla v životě lecčím – vedoucí Spolkového domu, manažerkou, starostkou. Teď je především maminkou dvou malých kluků. Ani na rodičovské dovolené ale nesedí s rukama v klíně. Vymýšlí aktivity, které může dělat, aniž by to omezilo její mateřské povinnosti. Začala třeba propagovat biovíno. A dál pokračuje i v tom, co se v posledních sedmi letech stalo její životní náplní, a tou je příprava projektů a žádostí o dotace.

Podpis Renaty Vondrákové je pod řadou projektů, které přispěly ke zlepšení života v několika městech a obcích. Pomáhala třeba s přípravou rekonstrukcí Spolkového domu, domu dětí a mládeže nebo náměstí ve Vlašimi, připravovala žádosti o evropské dotace pro radnici v Kamýku nad Vltavou nebo Sedlčanech. „Mám to štěstí, že jsem potkala lidi, s nimiž mě práce baví, asi bych to jinak nemohla dělat. Někdy jsem třeba úplně vyřízená, ale když pak jdu, a vidím třeba Spolkový dům nebo dům dětí, a vím, že kdybych nenapsala žádost o dotaci a nepostarala se o to, tak by nebyly, tak to mě moc těší. V tomhle jsem trochu ješitná,“ říká.

Ale sebeuspokojení není jejím hlavním hnacím motorem. Tím je sdílet sen jiných a pomáhat ho realizovat. Dobře si v tom rozumí s Petrem Zapletalem z občanského sdružení Podblanickem. Právě pod hlavičkou tohoto sdružení projekty připravují. „Nejsou to většinou naše výmysly. Nejlepší je, když máte klienta a můžete mu pomoci jeho nápad vylepšit a pomůžete mu ho taky zrealizovat. My jsme to štěstí měli. Nikdy jsme nemuseli brát zakázky, které by byly nudné,“ říká.

Cesta z Prahy na venkov

Renata Vondráková se narodila v Praze, ve 14 letech se přestěhovala do obce Slověnice. Vystudovala vysokou školu zaměřenou na sociální a kulturní ekologii a myslela si, že zůstane v Praze. Snaha uplatnit v praxi teorii získanou studiem ji ale nakonec přivedla zpět na venkov.

S Petrem Zapletalem se potkala 22. února 2003 a už tehdy vymysleli první společný projekt nazvaný Studenti pro venkov. Dokázali pro něj získat Mikroregiony Chopos a Džbány i město Vlašim. Od té doby do regionu každoročně přijíždějí studenti na seminář, kde mimo jiné navrhuji možnosti zlepšení života na vesnici.

Renata se přidala k Petrovi Zapletalovi a jeho sdružení Podblanickem, které patří k zakládajícím členům obecně prospěšné společnosti Posázaví. V roce 2004 připravili první dva projekty, které získaly finanční podporu ze Společného regionálního operačního programu – rekonstrukci Spolkového domu a zámeckého parku ve Vlašimi. Od roku 2004 do letoška zprostředkovali klientům pod hlavičkou sdružení Podblanickem v dotacích dohromady kolem 300 milionů korun.

Od Spolkového domu k biovinům

„Práce se mi líbí, ale je to velká zodpovědnost.

Řídíte třeba projekt pro klienta za 50 milionů korun a kvůli hloupé chybě v tabulce můžete přijít o milion korun. Je to šílená zodpovědnost, kterou znají všichni projektoví manažeři,“ poznamenala Renata. „Práce je to zajímavá, každý

projekt je jiný, setkáváte se se zajímavými lidmi. Ale jsou tam i neprospané noci, a to s malými dětmi nejde,“ dodala.

Kvůli rodině se také loni vzdala funkce starostky obce Slověnice. „Udělala jsem všechno, co jsem chtěla a neměla důvod ve funkci setrvávat. Chtěla jsem dát příležitost druhým a povedlo se. Do vedení obce přišli schopní lidé. Považuji to za své nejlepší manažerské rozhodnutí,“ dodala. Dále pracuje v obecním zastupitelstvu a pro obec připravuje žádosti o dotace.

Ve snaze najít činnost, která by tolik neomezila její mateřské povinnosti, se dostala k biovinům. Ochutnala je s manželem v létě na dovolené v Lednici na Moravě. „Do té doby jsme netušili, co může být na vinu bio. Moc nám ale chutnalo, a to bylo nejdůležitější,“ dodala. Pak se dověděli, že hrozny na výrobu běžných vín se musí údajně až šestadvacetkrát ročně chemicky ošetřit. Biovína jsou ze speciálních odrůd, které postřiky nevyžadují, nebo jen minimálně.

Pěstování vína je velmi náročná práce závislá každý rok na rozmarech počasí. Pro biovíno jsou obzvlášť vhodné nové odrůdy známé pod názvy – Malverina, Hibernál a Laurot. Kromě

odolnosti odrůd je důležitý také přístup vinařů k jejich pěstování. Půda vinic je šetrně obdělávána, zemědělci hledají biologickou ochranu vinic proti chorobám či škůdcům a přirozené způsoby zabírající erozi půdy.

„Zatím nabízíme kompletní nabídku biovína od prvních zkušenských biovinářů u nás. Časem chceme nabídku vín rozšířit i o vinaře, kteří začali s pěstováním a výrobou později a jsou třeba ještě v režimu tzv. *přechodného období*,“ dodala. Postupně chtějí přidat i vína širšího regionu – Rakousko, Německo, Maďarsko, Slovensko.

Otevřeli si proto e-shop www.biovondrak.cz a začali spolupracovat se čtyřmi vinaři, jejichž biovína v něm nabízejí. K odběratelům je dopravují zásilkovou službou, nebo je možné si je vyzvednout ve třech odběrných místech – v Slověnicích, Vlašimi a Praze. „Zatím je to spíš koníček, ale možná je to nová cesta, kterou se budeme ubírat,“ dodala Renata. V budoucnu by chtěli nabídku postupně rozšířit o další bioprodukty. ♦

Jaroslava Tůmová

Projekt Maminko, klidně pracuj!

Rodinné centrum Světýlka ve Vlašimi nabízí od října pracujícím nebo podnikajícím ženám hlídání dětí. Projekt nazvaný Maminko, klidně pracuj! se setkal s velkou odezvou. Průběžně ho využívá 13 až 15 matek dětí od dvou let. „Jsme spokojeni, že se našlo tolik maminek. Čekali jsme, že jich bude tak šest, sedm. Máme radost, že tuto službu objevily,“ říká Renata Vondráková z centra Světýlka.

Hlídání dětí centrum Světýlka zajišťuje ve svých prostorech ve vlašimském Městském domě dětí a mládeže přezdívaném Domeček. Maminky ho mohou využívat v pondělí a středu dopoledne a v úterý a čtvrtek odpoledne. Zaplatí za to 10 Kč

na hodinu. Pracující ženy si mohou v centru objednat také jednorázové hlídání, a to na kteroukoliv dobu včetně víkendů nebo večerů. Hodi- na hlídání je vyjde bez ohle- du na počet dětí na 100 Kč.

Příští rok se Centrum den- ní péče přestěhuje do nové mateřské školy, kterou staví město na Vorlině. Otevřít by se mělo v září. Provozní doba a cena zatím nebyly stanoveny. ♦

Nový dům dětí ve Vlašimi slouží všem generacím

V září se ve Vlašimi otevřel nový Městský dům dětí a mládeže přezdívaný Domeček. Vznikl pře- stavbou staré radnice na břehu Blanice. Město

na její opravu získalo peníze z Evropské unie. Původně neútulné, chátrající místo se tak pro- měnilo v živé volnočasové centrum, kde se se- tkávají lidé všech generací – děti i jejich rodiče nebo prarodiče. A zájem o služby roste. „Mohli jsme přidat dalších pět kroužků. Chodí k nám

přes 1000 dětí, moc si to užíváme,“ sdělila ředi- telka Pavla Homolková.

Dům dětí a mládeže původně sídlil na Husově náměstí. Jeho kapacita ale byla značně omeze- ná, aktivity řady kroužků se proto musely ode- hrávat v provizorních prostorech po celém mě- stě. Teď je všechno pod jednou střechou. Budova má navíc potřebné hygienické zázemí a výtah. Je u ní také zahrada s atrakcemi pro děti, ohniš- tům i ptačím krmítkem.

„Teď sem chodí maminky s dětmi, mohou si tady s nimi od rána hrát, mohou je tu přebalit, nakojit, ohřát si jídlo v mikrovlnce. Od jara do podzimu mohou být na zahradě. Dokonce jsme tam dělali ohýnek, na kterém jsme pekli bram- bory a jablka,“ dodala Homolková.

Nové prostory umožnily rozšířit nabídku o další kroužky. Ke klasickým sportovním, jazykovým, výtvarným či počítačovým přibyli malí včelaři, kosmetičky, kadeřnice nebo hasiči. Dům má

i tělocvičnu nebo sál se zrcadlem, které využíva- jí pro takzvanou suchou přípravu malí hokejisti nebo krasobruslaři.

„Užívají si to i senioři. Přivedou třeba vnouče na kroužek, pak na ně čekají venku na zahradě, po- vídají si, dají si kafe,“ popsala Pavla Homolková. Zástupci starší generace ale chodí do Domečku i na počítačové kurzy nebo na cvičení jógy. ♦

Kniha Tvář venkova ukazuje nové podoby krajiny a staveb

Různé podoby krajiny a staveb ukazuje nová publikace nazvaná Tvář venkova, kterou vyda- la obec Třanovice a Mikroregion Podblanicko

ve spolupráci se Spolkem pro obnovu venkova ČR. Jejím cílem je ukázat jednu z možných cest, jíž by mohl směřovat rozvoj vesnic, vesniček a osad, uvedla Renata Vondráková z Mikroregi- onu Podblanicko.

Barevné fotografie v knize zobrazují opravené kostelíky, kaple, zámky a náměstí, nové domy, sportovní haly, rekonstruované chalupy, muzea, archeoparky, ale také poldry, biokoridory a kra- jinné úpravy, které byly v republice realizová- ny v posledních 20 letech. „Jedná se o vzorové akce. Mohly by být inspirací pro další aktivity v rozvoji venkova,“ uvedla Vondráková.

Předseda Spolku pro obnovu venkova ČR Edu- ard Kavala v úvodu knihy připomněl, že zdoku- mentované stavby a akce vznikly v období od roku 1991, kdy vláda přijala Program obnovy vesnice. Venkov ale podle něj nespolehal jen na pomoc státu a opíral se především o vlastní síly a v posledních letech i o evropské programy.

„Čím déle se zastavíme a budeme naslouchat venkovu, tím více si uvědomíme, že vedle se- bevědomí jeho obyvatel potřebuje každá ves- nice svou vizi a své odborníky. Venkov nejsou jen sídla, ale také krajina a domov. Tak jako je v rodině důležitá sounáležitost všech jejích čle- nů, i vesnici charakterizuje pospolitost,“ uvedl Kavala.

Kniha je určena především pro architekty, sta- rosty, poslance a senátory, kteří dostanou vět- šinu z jejího nákladu 3000 kusů. Další případní zájemci mohou publikaci na vyžádání zdarma získat ve Spolkovém domě a na městském úřadě ve Vlašimi.

Náklady na vydání publikace se pohybovaly ko- lem 240 000 korun. Z toho 70 procent pokryla dotace ministerstva pro místní rozvoj, zbytek hradil Mikroregion Podblanicko a Spolek pro obnovu venkova ČR. ♦

Jaroslava Tůmová

Rodinné centrum ve Vlašimi získalo dotaci na školku a hlídání

Rodinné centrum Světýlka o.s. získalo dotaci z Evropského sociálního fondu (Operační program lidské zdroje a zaměstnanost – výzva na podporu sladování profesního a rodinného života) pro projekt s názvem „Maminko, klidně pracuj!“.

Rodinné centrum Světýlka se podílí na řešení situace v předškolní péči ve městě již od roku 2008, kdy provozuje denní Montessori školičku ve Spolkovém domě. Tu momentálně navštěvuje 13 dětí na plnou docházku a 5 dětí na částečnou docházku. Školka je v provozu každý pracovní den od 8 do 15 hodin. Provoz školičky byl již v minulosti podpořen dotací MŠMT, nicméně v roce 2010 byl hrazen z příspěvků rodičů a je zejména dotován dobrovolnickou prací všech dotčených. „Máme velkou radost, že grant vyšel, práce s dětmi nás baví, ale dlouhodobě není udržitelné tuto práci dělat dobrovolnickou. Dotace nám pomůže vytrvat v práci, která je nezbytná. Vždyť ve Vlašimi bylo letos přijato 100 dětí do školek ve městě, ale 86 dětí bylo odmítnuto,

přítom děti z naší školičky k zápisu ani nešly“, vysvětluje Andrea Smékalová, předsedkyně občanského sdružení.

Projekt bude realizován ve 2 etapách. V prvním školním roce 2010/2011 bude podpořen provoz Montessori školičky ve Spolkovém domě a bude realizována služba hlídání dětí pracujících maminek v nové budově Městského domu dětí a mládeže.

V dalších 2 školních letech (2011–2013) počítá projekt s tím, že město Vlašim postaví novou školku na Vorlině, na kterou získalo dotaci. Grant ESF je tedy v dalších letech určen na provoz tzv. Centra denní péče, které bude u nové dvoutržní MŠ postaveno. Centrum denní péče není klasická školka, jedná se o zařízení, které je určeno těm nejmenším dětem od 2 let. Mohou jej také využít rodiče postižených, hyperaktivních, velmi nadaných nebo jinak „jiných“ dětí, které často potřebují specifickou péči a nezřídkakdy také přítomnost rodiče v budově (pro případ nutné asistence).

Na projektu spolupracují město Vlašim a Prádelna Kyselý, a.s. Celková dotace činí 2 958 150 Kč, což je 100 % nákladů. Projekt začal 1. října 2010.

Školka i hlídání jsou pouze pro děti pracujících nebo podnikajících maminek. ♦

Spolkový dům zve od nového roku na nové vzdělávací a rukodělné kurzy

Všichni tvořiví lidé se mohou od ledna 2011 těšit na nové kurzy pořádané Spolkovým domem v rámci projektu Podblanické tvoření pro šikovná stvoření, který byl podpořen z Programu rozvoje venkova. „Tentokrát je pro zájemce nachystáno sedm celovíkendových rukodělných kurzů a dva pravidelné týdenní výtvarné vzdělávací kurzy,“ uvádí Eva Hájková, vedoucí Spolkového domu a autorka projektu, a dodává: „Věříme, že si z naší nabídky vybere každý a že se kurzy setkají se stejným pozitivním ohlasem stejně jako kurzy pořádané v rámci předchozího projektu Živé tradice Podblanicka, realizovaného od října 2009 do října 2010.“

A na jaké kurzy se můžete přihlašovat?

MALOVÁNÍM PO STOPÁCH ANNY ROŠKOTOVÉ

Náplň kurzu: výtvarný kurz, na kterém se seznámíte se základy malby (akvarelu) a dozvíte se něco o nejvýznamnějších výtvarných umělcích Podblanicka a jejich tvorbě. Součástí kurzu je exkurze do dvou vlašimských výtvarných galerií. Výstupem bude výstava nejlepších maleb účastníků kurzu v rámci Slavností sourozenců Roškotových

KDY: každé úterý od 18. ledna do 22. března 2011, od 17:30 hodin

Lektorka: Jana Petrášková

S FOTOAPARÁTEM ZA ZAJÍMAVOSTMI PODBLANICKA

Náplň kurzu: výtvarný kurz, na kterém si osvojíte základy fotografování a seznámíte se s přírodními a historickými zajímavostmi Podblanicka. Součástí kurzu jsou dvě sobotní exkurze na Podblanicko. Výstupem bude výstava nejzdařilejších fotografií podblanické krajiny a historických památek.

KDY: každé úterý od 5. dubna do 14. června 2011, od 18 hodin

Lektor: Vít Švajcar

KURZ KOŠÍKÁŘSTVÍ II.

Náplň kurzu: Účastníci se naučí vyrábět složitější dekorační a užitkové předměty z pedigu a mořské trávy.

KDY: 22. – 23. ledna 2011 od 9 do 16 hodin

Lektorka: Jitka Ciglerová

KURZ MALOVÁNÍ NA HEDVÁBÍ PRO POKROČILÉ

Náplň kurzu: Účastníci si osvojí složitější techniky malování na hedvábí – vitrážová technika, malování, batika. Zdobit se budou dekorační i užitkové předměty (šály, šátky, polštářky, obrázky).

KDY: 19. – 20. února 2011 od 9 do 16 hodin

Lektorka: Jitka Ciglerová

KURZ TIFFANY VITRÁŽÍ

Náplň kurzu: Účastníci si osvojí základy výroby oblíbených Tiffany vitráží z vitrážového skla a ocelových proužků. Vyrábět se budou dekorační předměty.

KDY: 12. – 13. března 2011 od 9 do 16 hodin

Lektorka: Jitka Ciglerová

KURZ VÝROBY LOUTEK

Náplň kurzu: Výroba loutky z papíru a textilu

KDY: 9. dubna 2011 od 9 do 16 hodin

Lektor: Eva Houdková

KURZ VÝROBY SMALTOVANÉHO ŠPERKU

Náplň kurzu: Lektorka účastníky seznámí se základním postupem výroby skleněného a kovového smaltovaného šperku pomocí smaltovacích barev + exkurze do Rodinného muzea smaltu v Netvořicích.

KDY: 14. – 15. května 2011 od 9 do 16 hodin

Lektor: Jitka Ciglerová

KURZ VÝROBY PANENEK Z OVČÍ VLNY

Náplň kurzu: Účastníci si osvojí základy ručního šití panenek z textilu a ovčí vlny

KDY: 11. – 12. června 2011 od 9 do 16 hodin

Lektorka: Hana Ženíšková (Ignis, Praha)

VELKÝ LETNÍ KURZ ŘEZBÁŘSTVÍ PRO POKROČILÉ

Náplň kurzu: Kurz

navazuje na kurz řezbářství pro začátečníky, pořádaný v květnu 2010. Účastníci si na něm osvojí složitější techniky zpracování dřeva + exkurze do řezbářského ateliéru.

KDY: 10. – 14. srpna 2011 od 9 do 16 hodin

Lektori: Milan Klement, Stanislav Navrátil

Všechny kurzy mají omezenou kapacitu 15 účastníků a jsou určeny všem zájemcům ve věku od 18 let. Přihlašovat se na ně můžete pomocí závazné přihlášky, která je k dispozici na www.spolkovydom.cz pod odkazem Kurzy nebo v průjezdu Spolkového domu.

Projekt „Podblanické tvoření pro šikovná stvoření“ je spolufinancován Evropskou unií v rámci Programu rozvoje venkova prostřednictvím realizace místní rozvojové strategie MAS Posázaví. ♦

Jubilejní X. Pedagogická konference v Podblanickém ekocentru ZO ČSOP ve Vlašimi

Podblanické ekocentrum ČSOP pořádalo 2. – 3. 11. 2010 pedagogickou konferenci „Výchova a vzdělávání pro život“. Konference probíhá každoročně v rámci projektu M.R.K.E.V. (Metodika a realizace komplexní ekologické výchovy). Je zaměřena na otázky environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty na školách a školských zařízeních ve Středočeském kraji.

Letošní konference byla už 10., tedy jubilejní. Při slavnostním zahájení nechyběl nazdobený dort s deseti svíčkami, které obřadně sfoukla Mgr. Lenka Daňková ze SSEV Pavučina v Praze. Právě ona stála u zrodu konference a dřívější ročníky koordinovala. Druhý den ji při tomto slavnostním úkonu zastoupila vedoucí střediska EVVO v Podblanickém ekocentru, Mgr. Kateřina Červenková.

Konference proběhla již tradičně ve 2 dnech. První den byl věnován mateřským školám a 1. stupni ZŠ, druhý den byl určen 2. stupni ZŠ a středním školám.

Po oba dny byl program rozdělen do dvou částí. První přednášková je společná pro všechny

účastníky a řeší aktuální otázky EVVO, druhá probíhala formou pracovních dílen, seminářů plných nápadů a námětů pro konkrétní činnosti.

Čím se mohli pedagogové letos inspirovat?

Seminář Zvolinka seznamoval s celoročním projektem EVVO v MŠ. Se živými exponáty dorazila Veronika Voldřichová se svými spolupracovnicemi z o.s. Ornita v Praze. Prezentovali tu projekt Ptáci do škol a projekt Veverka známá a neznámá. Při výrobní dílně učitelky tvořily z přírodních materiálů drobné výrobky pro radost. Další seminář nabídl náhled do základních myšlenek artefaktiky nebo se mluvilo o problematice klimatických změn v souvislosti s lesem. O postupech a metodách při začleňování environmentálních témat do prvouky a o propojení prvouky s ostatními vyučovacími předměty hovořila Mgr. Katka Vrtišková ze ZŠ Vrané nad Vltavou.

Učitelé středních škol a 2. stupně ZŠ se mohli zúčastnit diskusní dílny Biodiverzita, kte-

rou lektoroval RNDr. Tomáš Matějček, Ph.D. z Přírodovědecké fakulty UK v Praze. Společnost pro Fair Trade v zastoupení Jitky Oláh představila výukové programy Kdo je za vodou a Skvrny na banánech. Oba programy řeší globální problémy produktů, se kterými se denně setkáváme. Byla příležitost seznámit se s internetovým portálem Místo pro život, který slouží jako pomůcka pro žáky, rodiče i učitele. Inspi-

rativní byl balíček materiálů na téma Naše krajina. Nabídku doplnil výukový program, Kam dopadne odpad.

Konference je akreditovaná u MŠMT a spolufinancuje ji Evropský sociální fond a státní rozpočet ČR v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost.

Z konference vychází každoročně sborník příspěvků.

I v příštím roce se konference opět uskuteční, bude to tedy v listopadu 2011. Informace získáte na webových stránkách <http://www.csop.cz/evvo/konference.php>, kde se můžete podívat na program a fotky z předcházejících ročníků. Od září 2011 tu bude k dispozici program konference i formulář k přihlášení. ♦

Jana Dufalová

Kronika Měchnova a Šternova

Karel Kočí se dlouhodobě a podrobně zabývá místopisem Podblanicka se zaměřením na Divišovsko. Shromáždil a utřídil nepřeberné množství informací, svědectví, dokumentů, fotografií a publikací vztahujících se k místu, kde žije. Tento svůj zájem na popud své dcery Aleny Zavřelové představil v publikaci „Kronika Měchnova a Šternova“, kterou v září letošního roku vydal Městys Divišov. Přípravě podkladů a sepsání Kroniky autor věnoval za uplynulých přibližně deset let desítky hodin v okresním a státním archivu, při rozhovorech s pamětníky a znalci místní historie, badáním v matrikách, kronikách i rukopisech.

Kronika Měchnova a Šternova, jak se sami dočtete, sleduje vývoj těchto obcí od prvních pramenů popisujících Posázaví až po dnešní dobu, to vše v kontextu českých dějin. Publikace dále popisuje dějiny měchnovského hasičského sboru, knihovny a osvětové besedy, zachycu-

je pomístní jména a popis katastrofu Měchnova a Šternova, věnuje se filiálnímu kostelu sv. Martina v Měchnově, přílehlému hřbitovu i nedalekému židovskému hřbitovu. Autor jednotlivě sepsal existující i zaniklé chalupy a usedlosti Měchnova a Šternova podle čísel popisných, zmiňuje i působení rodu Sternbergů v našem kraji po roce 1841. Samostatnou částí publikace je lidopis, ve kterém zachytil popis života lidí na Divišovsku s důrazem na zemědělské práce, církevní a civilní rok na vesnici. Stostránková příloha knihy podchycuje nejstarší mapy, dobové dokumenty, fotografie rodin a života v obou obcích i jednotlivých stavení a pamětihodností. V publikaci autor výrazně projevuje svůj pozitivní vztah k místu, kde celý život žije,

a k lidem, se kterými se za svůj bohatý život setkal. Pochopitelně odráží také přirozenost zdravého selského uvažování autora. ♦

Jan Urban

Pozvánka na výstavu děl Augustina Satry po sto letech

Podblanické ekocentrum ČSOP a Galerie KODL Praha si Vás dovolují pozvat na výstavu děl Augustina Satry (1877 – 1909), studenta Akademie výtvarných umění v Praze, žáka profesora Julia Mařáka a rytíře Rudolfa Ottenfelda. Výstava v Podblanickém ekocentru potrvá do konce ledna 2011.

Kromě Čech A. Satra tvořil v Dalmácii, Hercegovině, Německu (Mnichov, Brémy, Warnemünde a Hamburg). Navštívil Paříž, Bosnu, Černou Horu a Itálii (Benátky a Terst). V roce 1906 se odstěhoval natrvalo do amerického Clevelandu v naději, že tu najde lepší obživu. Tam však ne-

čekaně raněn mrtvicí zemřel. Satrovo malířské dílo čítá kolem 3000 obrazů. Naposledy své obrazy vystavil roku 1908 v Clevelandu.

JUDr. Michal Navrátil, Satrův horlivý podporovatel, v publikaci „Dějiny Kondrace pod Blánkem“ uvádí: „R. 1902 uspořádal ve škole kond-

racké akademický malíř Augustin Satra výstavku obrazů Kondrace, Dubu, Hradiště, Krasovic, Vracovic, Ostrova, Blanika, Korfeštů, N. Mlýnů, Vítova mlýna, Lorety a Skalkova. R. 1903 též vynikající umělec před odjezdem svým do Mnichova podruhé vystavoval v sále hostince u nádraží a to obrazy Vlašimi, Domašína, Rimovic, Zdislavic, Šebíře, Louňovic, Zvěstova, Ml. Vožice, Načeradce, Pravonína, Chmelné, Hrádku a Střížkova. Obě výstavy těšily se četné návštěvě hostů, zvláště studujících a učitelstva. Že obrazy Satrovy měly cenu, svědčí ta okolnost, že obdržela za ně půl páta tisíce korun.“

Od smrti tohoto talentovaného malíře uplynulo loni sto let. Je znám především jako Mařákův žák, ale jeho osobnímu dílu se nedostalo přílišné pozornosti. Zastoupen byl na několika souborných výstavách malířství 19. století. Velkou sbírku vlastní Galerie KODL, Satrovo dílo je zastoupeno např. v Národní galerii v Praze či v galerii v Liberci. Muzeum umění v Clevelandu (USA) vlastní obraz Niagarské vodopády, které získalo darem od Satrovy manželky. S obrazy se setkáváme příležitostně na aukcích výtvarného umění, stejně jako s dalšími díly Mařákovy školy, která jsou dodnes vyhledávána znalci krajinomalby. Více o životě a díle tohoto malíře se dočtete v časopise Pod Blánkem (čísla 3 a 4 z roku 2010).

Výstavy děl umělců vztahujících se k Podblanicku patří mezi tradiční aktivity Českého svazu ochránců přírody Vlašim již od roku 2001. Od roku 2006 také provozuje pod vedením vlašimského malíře a pedagoga Mgr. Stanislava Příhody Podblanickou galerii v jedné ze vstupních bran do zámeckého parku (tzv. Vlašimské bráně). Galerie představuje díla profesionálních i neprofesionálních výtvarníků z Podblanicka. Obrazy, plastiky, keramiku a další exponáty umělci věnovali nebo zapůjčili. Část prostor je vyhrazena pro stálou expozici a část pro samostatné výstavy. Návštěvníci mohou nahlédnout i do ateliéru S. Příhody. V rámci galerie působí také Klub přátel Podbla-

Augustin Satra
Aug Satra 1909

nické galerie, který pro své členy zajišťuje zajímavý výtvarný program (besedy, exkurze, shromažďování dokumentace, výstavy, občasně) a který je otevřen zájemcům o výtvarné umění z řad nejširší veřejnosti. Přihlášky a podmínky členství je možné získat v Podblanickém ekocentru ČSOP Vlašim u Dagmar Tlustošové (tel.: 317845169, e-mail: dasa@csop.cz).

Český svaz ochránců přírody Vlašim podporou výtvarného umění v regionu doplňuje svůj dlouhodobý program zaměřený na ochranu a péči o přírodní a kulturní dědictví Podblanicka. ♦

DUB U MĚCHNOVA – FINALISTA ANKETY STROM ROKU 2010

Také v letošním roce se do finále ankety Strom roku 2010, kterou pořádá Nadace Partnerství, probojoval strom z Podblanicka. Tentokrát se o hlasy obdivovatelů krásných stromů ucházel památný dub letní u Měchnova, který do soutěže navrhli žáci a pedagogové Základní školy Divišov a také členové Českého svazu ochránců přírody Vlašim. Ti se nominaci rozhodli podat na základě výběru učiněného v rámci exkurze pro svoje členy a příznivce po cca třiceti památných a významných stromech na Podblanicku, kterou odborně doprovázel doc. RNDr. Václav Zelený z České zemědělské univerzity Praha. Památný dub u Měchnova v anketě získal 5002 hlasů a umístil se na celkovém čtvrtém místě. ♦

Jan Urban

Mateřské centrum Motýlek myslí na děti i jejich rodiče a prarodiče

Divadelní představení, drakiáda, ani bazárek nechyběly v letošním programu Mateřského centra Motýlek v Týnci nad Sázavou. Za deset let, co existuje, se jeho služby naučily využívat nejen maminky malých dětí. Přípravuje totiž i akce pro dospělé.

Bazárek

V září Motýlek uspořádal za pomoci ochotných maminek bazárek s dětským zbožím. Tato akce se koná každoročně vždy na jaře a na podzim. A je rok od roku úspěšnější. Nejen nabízeným sortimentem, ale i návštěvností. Díky práci 47 ochotných lidiček se podařilo získat finanční příspěvek, který bude použit na vybavení herny mateřského centra.

Drakiáda

Když se po roce opět začal ve vlasech prohánět vítr, byl čas sejít se a bavit při tradiční drakiádě. Privítalo nás sice krásné počasí v podobě sluníčka, ale vítr přestal takřka úplně foukat. Nezalekli jsme se toho a přeci jen zkusili draky

použít. A někteří opravdu létali, a to i hodně vysoko. Záleželo nejen na konstrukci draka, ale také na rychlých nohách tatinků, maminek a dětí. V pouštění se vystřídal celý rodin. Kdo potřeboval posilnit, opekl si na ohni buřtíka, chleba, jablíčko nebo jinou donesenou dobrotu. Všichni účastníci dostali na závěr diplom a drobný dárek. Kdo měl chuť ještě chvíli zůstat,

mohl se zapojit do dalších aktivit jako chůze na chůdách, hry s padákem a míčem nebo si vybarvit obrázek draka.

Pohádka

V listopadu přivezly do Týnce maminky z Mateřského centra Hvězdička z Benešova pohádku O červené Karkulce. Pohádka byla doplněna písničkami a texty od Zdeňka Svěráka a velice se líbila. Především herecké ztvárnění vlka bylo úchvatné a velmi zábavné i pro rodiče. Pohádku zhlédlo asi 30 dětí se svými rodiči. Maminkám z MC Hvězdička moc děkujeme za pomoc, přejeme jim hodně sil do dalších pohádek a těšíme se na případnou další spolupráci.

Sv. Martin

Každý rok na sv. Martina, tedy 11. listopadu, pořádá mateřské centrum průvod městem. Hlavní postavou je muž v dlouhém plášti na bílém koni, za kterým jdou lidé s lampióny. Jelikož se v hojném počtu tohoto průvodu účastní děti, je pro ně na závěr průvodu na zahradě kulturního domu připraven program. Mohly si zkusit přetnout plášť, pohládít Martinova koně nebo splnit některý z lehkých úkolů. Odměnou dostaly Svatomartinský preclík.

Tvoření adventních kalendářů

Přišlo nám to líto, že jsou v obchodech většinou jen čokoládové adventní kalendáře. Maminky se proto nechaly inspirovat chráněnou dílnou Ignis a připravily podobnou akci. Vytvořily při ní adventní kalendář z velkého kusu modrého filcu, na který našly 23 kapsiček a technikou plstění ho ozdobily motivy nebe a země – andílky, kostelíčkem, sněhem, hvězdičkami. Do první kapsičky se vložilo 1. prosince malé miminko – Ježíšek, který nebem postupně sestupuje k zemi – každý den o jednu kapsičku – až 24. prosince vklouzne do jesliček v připraveném betlému. Práce se nám moc líbila a děti se snažily pomáhat. Když už se nevešly k šití, kreslily si alespoň stejný kalendář na papír.

Zpívánky

Mateřské centrum ve spolupráci se školičkou Montessori Adély Svobodové pořádalo v listopadu zpívankový pořad pro děti. Pod vedením Lenky Hamajdové si děti zazpívaly a vyzkoušely si hru na různé hudební nástroje.

Jak na děti a na stres

Mateřské centrum se snaží také pomoci rodičům a prarodičům pochopit jednání jejich dětí a vnuků. Připravilo proto pro ně na 29. leden přednášku Jitky Hložkové na téma Síla emocí a výchova. Druhá přednáška se uskuteční 26. února a jejím tématem bude Síla mysli a výchova. Psycholožka Renata Veselá zase zájemce naučí, jak bojovat se stresem. Její seminář a následná setkávání začínají 17. ledna. ♦

Bisport a Sázava 2010

Na začátku letošního roku byl celý tým Bisportu plný očekávání a otázek – jakpak to letos dopadne? Uf, už je to skoro za námi. A děly se věci.

Sázava nám opět dokázala, že je to hravá řeka, která nemá ráda nudu a stereotyp. Je plná tajemných překvapení, zajímavých barev, nálad a hlavně změň stavu, co počtu centimetrů a prů-

toku se týká. Asi chce, aby i ty kameny, co pokrývají její dno, si dobře prohlédly ten náš svět.

Po loňské vodě, příznivě nakloněné vodákům od dubna až do září, kdy si na své přišel snad každý milovník vodáctví, jsme očekávali, že se letos budeme korytem „zlaté řeky“ spíše brodit. Snad každého napadlo, že není možné, aby bylo letos opět dost vody jako loni. A ejhle, řeka šprýmařka nám pro změnu přidala ještě víc.

Po nečekaně chladném májovém počasí, když se konečně slunce opřelo svými paprsky do kraje Posázaví a nedočkaví vodáci mohli v červnu vyplout. Ejhle .... dostali jsme se na první a následně na druhý povodňový stupeň. Čili všichni z vody!!! To bylo smutku.

Pak se na chvilku ta naše řeka umoudřila a snad první si užívali na dolním úseku i raftáci. V let-

ních měsících? A na Sázavě? Věk poměrně nevidaná. Proč jezdit do Alp na Salzu, když z Týnce až do Pikovic byly letos nevidané peřeje. Někteří si mysleli, že si z nich děláme legraci, když je zve-me na raftování v tuto dobu. Bylo to fajn. Ovšem ne nadlouho.

V polovině srpna se opakovala situace podobná červnu, avšak s tím rozdílem, že povodně trvaly mnohem déle a řeka byla takřka čtrnáct dní nesplavná. I náš lanový park musel být z důvodu zatopení uzavřen a my jen, s rukama v klíně a slzami v očích, čekali, až voda postupně opadne.

Vodákům se to snažilo vynahradit krásné babí léto v září, které mnozí využili, ale ty zimomřivější už nikdo na vodu nedostal.

Děda Sázava již pro letošní rok řeku symbolicky zamkl, snad nabere přes zimu dost sil, aby jí domluvil a zařídil optimální stav vody na příští rok a domluvil i s patrony počasí svatým Petrem a Pavlem slunečné a teplé počasí na rok 2011 – abyste si vy všichni dobří vodáci zase užili ten nádherný pocit na kanoi, o kterou se lehce opírají peřeje.

Co dodat?

Vánoční svátky nám již klepou na dveře – rádi byste svým blízkým ukázali kouzlo Sázavy či jiné řeky a nevíte, jak na to?

Pokud je chcete obdarovat něčím zcela výjimečným, nezapomeňte jim pod vánoční stromek přibalit Dárkový poukaz na vodácký výlet, Dárkovou vstupenku do Bisport lanového parku či novinku letošního roku Dárkovou poukázku v různých hodnotách. Více informací na www.bisport.cz

Těšíme se na vás v příštím roce, kdy Děda Sázava odemkne řeku v sobotu 26. 3. 2011.

Ahoj tým Bisportu

Sázava se opět připojila ke kampani Celé Česko čte dětem

uspořádalo už podeváté. Pozvání tentokrát přijala spisovatelka, moderátorka a scénáristka Halina Pawlowská.

„Ještě několik dní před konáním akce jsme s jistotou nevěděli, zda paní Pawlowská přijede. Zlomila si nohu a nemůže chodit,“ prozradila předsedkyně Mateřského centra Veronika Vieweghová. Halinu Pawlowskou nakonec přivezl a poté vyzpovídal spisovatel Michal

Mateřské centrum PUTTI uspořádalo v prosinci další veřejné čtení v rámci celorepublikové kampaně Celé Česko čte dětem. Společné chvíle dětí, jejich rodičů a hostů nad stránkami knih

ní základní a mateřské školy, z dětského domova i z mnoha rodin. Letos byl počet soutěžících opět překonán – přihlásilo se 223 dětí!

Projekt Celé Česko čte dětem má za cíl podpořit hlasité čtení, které má obrovský význam pro vývoj dítěte a formování jeho návyku číst si v dospělosti. Vědci a praktici shodně tvrdí, že pravidelné hlasité předčítání učí dítě jazyku a myšlení, rozvíjí jeho paměť a obrazotvornost, obohacuje ho o vědomosti a vzorce morálního chování, posiluje jeho sebevědomí.

Právě proto je společné čtení vítanou formou moudrého kontaktu s dítětem a vynikající výchovnou metodou. Hlasité předčítání v přátelské atmosféře je spolehlivý a účinný způsob, jak se může četba stát pro dítě stejně přitažlivou, či dokonce přitažlivější než televize nebo počítačové hry.

Do Sázavy už od roku 2008, kdy se zdejší mateřské centrum ke kampani připojilo, přijela dětem předčítat řada osobností. Byli mezi nimi mimo jiné herci Jaroslav Dušek a Saša Rašilov, moderátorky Ester Janečková a Lejla Abbasová, spisovatelka Petra Braunová nebo zpěvačka Aneta Langerová.

Viewegh. Jejich rozhovor sice zaujal spíše dospělé, ale děti si přišly na své hned vzápětí: paní Pawlowská jim přečetla pohádku z knížky spisovatele Arnošta Goldflama „Tatínek není k zahzení“.

A protože poslední čtení v roce se konalo před Vánocemi, zpestřilo ho Divadlo KAPSA biblickým příběhem o narození Ježíška nazvaným Putování za vánoční hvězdou.

Pak přišly pod podium děti, které se přihlásily do soutěže o „Nejpilnější rodinu ve čtení“. Předsedkyně MC PUTTI jim předala knížky, které mateřskému centru věnovala různá česká nakladatelství.

Zatímco v prvním ročníku bylo 41 soutěžících, loni se klání zúčastnilo už téměř 200 dětí z míst-

Další čtení se v Sázavě uskuteční 19. května příštího roku. Již nyní se mohou děti těšit na spisovatelku a herečku Nelu Boudovou a herce a „tanečníka“ Pavla Kříže. A Veronika Vieweghová prozradila, že připravují i zbrusu novou soutěž.

Celé Česko čte dětem®

Všichni chceme, aby z našich dětí vyrostli moudří, dobří a šťastní lidé. Jak toho dosáhnout? Čtème dětem!

ČTĚME DĚTEM 20 MINUT DENNĚ.

KAŽDÝ DEN!

Čtenářem se nikdo nerodí, čtenáři musíme ukázat cestu.

Pravidelné čtení dítěti:

- vytváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem;
- podílí se na emočním rozvoji dítěte;
- učí morálním hodnotám, napomáhá při výchově;
- rozvíjí jazyk, paměť a představivost, učí myšlení;
- formuje čtecí návyky a podporuje získávání vědomostí po celý život;
- rozšiřuje znalosti, zlepšuje soustředění, usnadňuje učení;
- je tou nejlepší investicí do úspěšné budoucnosti dítěte. ♦

Název subjektu	FO/PO	Sídlo/adresa trvalého bydliště	IČ/datum narození	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení	Postavení a funkce v MAS
Nestátní neziskové organizace						
Divadlo Netopýr	PO	Týnec nad Sázavou, Okružní 429, 257 41	26666103	Bc. Lucie Zadražilová	děti, kultura	PV, KPR, MV, do 30 let
Historický klub o.s.	PO	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	22723650	Václav Pošmurný	historie, kultura	PV, KCR
Mateřské centrum Hvězdíčka	PO	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	26627311	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mateřské centrum Motýlek	PO	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	70858691	Václav Škopek	děti, ženy, rodina	PV, KPR
MC Kulíšek	PO	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	26987112	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
MC PUTTI	PO	Sázava, Pod Čihadlem 465, 285 06	22684239	Denisa Cibulková	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mezinárodní společnost pro vědomí Křišny, Hnutí Hare Křišna	PO	Chotýšany, Městečko 1, 257 01	73631639	Barbora Lichtágová	církev, zemědělství	PV
Ochrana fauny České republiky	PO	Votice, Zámecká ul., 259 01	67778585	Pavel Křížek	ekologie, děti	PV
POSÁZAVSKÝ PACIFIK	PO	Cerňany, Havlíčkova 445, 257 22	67983570	Lumír Běhal	cestovní ruch	PV
TSK SALTA Benešov	PO	Struhařov 68, 256 01	70103968	Karel Maršálek	kultura, děti	PV
Sbor dobrovolných hasičů Střítež	PO	Dolní Kralovice, Střítež 12, 257 68	66134081	Jiří Mejzlík	hasiči, děti, kultura	PV
Sbor dobrovolných hasičů Žižany	PO	Soběhrdy, Žižany, 256 01	66133599	Jan Šima	hasiči, děti, kultura	PV, VK
Sbor Jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, Benešovská 527, 257 41	73633551	Mgr. Stanislav Škvor	církev, děti, kultura	PV
Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, okres Benešov	PO	Benešov, Nová Pražská 1903, 256 01	63826909	Josef Páv	hasiči, děti, kultura	PV
Tenisový klub Týnec nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, U Trati 21, 257 41	61660132	Bc. Lucie Zadražilová	sport	PV, MV
Tělocvičná jednota SOKOL Louňovice pod Blaníkem	PO	Louňovice pod Blaníkem, Jana Žižky 16, 257 06	18595081	Josef Novotný	sport, kultura	PV
ZÁSKOLÁK	PO	Postupice, Školní 153, 257 01	26672553	Jana Jiřiová	děti a mládež	PV
ZO ČSOP Vlašim	PO	Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01	18595677	Ing. Karel Kříž	ekologie, děti	PV
Podnikatelé						
Ing. Alois Macěška	FO	Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01		Ing. Alois Macěška	zemědělství	PV
BISPORT spol. s r.o.	PO	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 411, 257 41	47540311	Jaromír Biolek	cestovní ruch	PV, KCR, správní rada
Miroslav Němec	FO	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	68389205	Miroslav Němec	cestovní ruch, zemědělství	PV, KCR, VK
Jiří Sternberg	FO	Postupice, Jemníště 1, 257 01	66781001	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství	PV, správní rada – předseda
Česká spořitelna a.s., Příbram - pobočka Benešov	PO	Benešov, Týrsova 162, 256 01	45244782	Bc. Petr Chotivka	banka	PV – předseda
Jaroslav Pelíšek	FO	Křany 11, 257 44	66780551	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch	PV
Vladimír Malák	FO	Netvořice, Vsetice 6, 257 44	66462746	Libor Zeman	cestovní ruch, zemědělství	PV, VK
ELTSEN a.s.	PO	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	62957104	Ing. Vladimír Vesecký	doprava, cestovní ruch	PV, KCR
Hřebčín FAVORY, spol. s r.o.	PO	Chrástany, Benice 1, 257 44	26726238	Romana Krausová	cestovní ruch, zemědělství	PV
Licoměnsko spol. s r.o.	PO	Tichonice, Chochol 15, 257 63	62957406	Alice Švarcová	cestovní ruch, zemědělství	PV
Miloslav Perníček	FO	Mlékovice - Heroutice 11, Neveklov, 257 56	48929182	Jana Perníčková	cestovní ruch, zemědělství	PV
Jaroslav Srdínko	FO	Benešov, Tylova 962, 256 01	40048764	Tomáš Srdínko	stavební firma	PV
Obce a města						
Obec Křhanice	PO	Křhanice 46, 257 42	00232386	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa	PV, KPR
Obec Lešany	PO	Lešany 23, Netvořice, 257 44	00232122	František Vrkošlav	veřejná správa	PV
Město Benešov	PO	Masarykovo náměstí 100, Benešov, 256 01	00231401	Ing. Roman Tichovský	veřejná správa	PV
Město Jilové u Prahy	PO	Jilové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	00236411	Jiří Zápal	veřejná správa	PV
Město Neveklov	PO	Neveklov, Nám. J. Hermana 80, 257 56	00232904	Marie Králová	veřejná správa	PV
Město Sázava	PO	Sázava, Školská 194, 285 06	00236411	Milan Štědra	veřejná správa	PV
Město Týnec nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	00232904	Adriana Bursová	veřejná správa	PV, KCR
Městys Kácov	PO	Jiršíkova 157, Kácov, 285 09	00236144	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa	PV
Svazky obcí						
Blaník - svazek obcí	PO	Louňovice pod Blaníkem, Jana Žižky 16, 257 06	70803889	Ing. Eliška Švejdlavá	společné aktivity obcí	PV, do 30 let
CHOPOS	PO	Chotýšany 54, 257 28	69000948	Bc. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí	PV
Malé Posázaví	PO	Hvězdonice 56, 257 24	69347182	Ing. Kateřina Chobotová	společné aktivity obcí	PV
Mikroregion Džbány, svazek obcí	PO	Votice, Komenského náměstí 700, 259 17	70567646	Ing. Eliška Zemanová	společné aktivity obcí	PV, do 30 let
MIKROREGION PODBLANICKO	PO	Vlašim, Jana Masaryka 302, 258 14	71181008	Pavel Růsčel	společné aktivity obcí	PV
Mikroregion Želivka - svazek obcí	PO	Čechtice, Náměstí Dr. Tyrše 56, 257 65	70805253	Bc. Jaroslav Švejda	společné aktivity obcí	PV
Státní organizace						
Úřad práce v Benešově	PO	Benešov, Dukelská 2080, 256 70	00663204	Kateřina Novotná	zaměstnanost	PV
Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Správa CHKO Blaník	PO	Louňovice pod Blaníkem, Vlašimská 8, 256 06	62933591	Ing. Mgr. Martin Klaučys	ochrana přírody	PV
Školy						
Gymnázium Benešov	PO	Benešov, Husova 470, 256 01	61664707	Mgr. Alena Králová	výuka mládeže	PV
Základní škola a Mateřská škola Kácov	PO	Kácov, Nádražní 216, 285 09	75034964	Blanka Zednicková	výuka dětí	PV

PV - Programový výbor, KCR - Výběrová komise, KPR - Komise pro rodinu, MV - Monitorovací výbor

Obce úspěšné v soutěži Vesnice roku

